

30 listopada 2010 r.

Zmienione

wytyczne w sprawie uznawania zewnętrznych instytucji oceny wiarygodności kredytowej (instytucji ECAI)

Streszczenie

1. Dyrektywa w sprawie wymogów kapitałowych¹ (CRD) zezwala instytucjom na korzystanie z zewnętrznych ocen kredytowych w celu określenia wagi ryzyka ich ekspozycji, pod warunkiem, że zewnętrzne instytucje oceny wiarygodności kredytowej (instytucje ECAI) dokonujące takiej oceny zostały uznane do tego celu przez właściwe organy nadzoru. Instytucja ECAI jest uznana jedynie w przypadku, gdy właściwe organy stwierdzą, że spełnia ona kryteria uznawania określone w dyrektywie CRD. W przypadku, gdy instytucja ECAI jest zarejestrowana jako agencja ratingowa zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych, właściwe organy uznają, że spełnione zostały wymogi obiektywności, niezależności, regularnego przeglądu i przejrzystości w odniesieniu do zawartych w nim metod oceny.
2. Uznanie instytucji ECAI dla celów wymogów kapitałowych nie stanowi formy regulacji takich instytucji, ani także formy zezwolenia dla agencji ratingowych na prowadzenie działalności w Europie. Jedynym celem jest zapewnienie podstawy do obliczeń wymogów kapitałowych w ramach metody standardowej (SA) oraz metod opartych na ratingach sekurytyzacji. Metody te mają na celu zwiększenie wrażliwości na ryzyko wymogów kapitałowych odnoszących się do ich bieżących ram, jak również zapewnienie posiadania przez instytucje stosujące te metody odpowiednich poziomów kapitału regulacyjnego pokrywającego zagregowane ryzyko kredytowe.
3. Niniejszy dokument określa proponowane przez CEBS wspólne podejście w zakresie uznawania instytucji ECAI. Obejmuje on:

¹ Określenie „dyrektywa w sprawie wymogów kapitałowych (CRD)” obejmuje dwie dyrektywy: dyrektywę 2006/48/WE oraz dyrektywę 2006/49/WE.

- Proces uznawania,
 - Stosowanie kryteriów uznawania określonych w dyrektywie CRD, oraz
 - Kryteria „przypisywania” zewnętrznych ocen kredytowych do wag ryzyka według dyrektywy CRD.
4. Wytyczne określają szczegółowo wysoki poziom konwergencji, który został osiągnięty wśród organów nadzoru w zakresie zarówno proceduralnych jak i merytorycznych aspektów uznawania instytucji ECAI. Zawiera on znacznie szersze wspólne rozumienie kryteriów uznawania określonych w dyrektywie CRD oraz ich stosowania w całej UE.
 5. Celem niniejszych wytycznych jest zapewnienie podstawy dla spójnych procesów decyzyjnych w różnych systemach prawnych, wzmocnienie jednolitego pola działania dla jednolitego rynku oraz zmniejszenie obciążeń administracyjnych dla wszystkich uczestników, w tym potencjalnie kwalifikujących się instytucji ECAI, instytucji korzystającymi z ocen oraz organów nadzoru.
 6. Niniejsze wytyczne określają uzgodnione procedury w zakresie procesu ubiegania się i oceny. Określone zostały dwa sposoby uznania przez organ nadzoru - pośredni i bezpośredni. W przypadku uznawania w sposób bezpośredni, organy nadzoru same dokonują oceny spełnienia kryteriów uznawania przez daną instytucję ECAI. W przypadku uznawania w sposób pośredni, organy nadzoru uznają instytucję ECAI w oparciu o decyzję uznającą tę instytucję w innym państwie członkowskim, bez przeprowadzania własnej oceny.
 7. CEBS uznaje oba te podejścia za istotne i zauważa, że uznawanie w sposób pośredni może być cennym narzędziem dla poprawy efektywności i zmniejszenia obciążeń administracyjnych. CEBS uważa ponadto, że wspólne rozumienie zawarte w niniejszych wytycznych będzie stanowić solidne podstawy dla zastosowania przez organy nadzoru pośredniego sposobu uznawania instytucji w stosownych sytuacjach.
 8. W przypadku, gdy o uznanie wystąpiono w więcej niż jednym państwie członkowskim, właściwe organy podejmą współpracę w ramach wspólnego procesu oceny. Celem takiego wspólnego procesu jest osiągnięcie wspólnego stanowiska odnośnie spełnienia przez instytucję kryteriów dla uznawania, przy jednoczesnym poszanowaniu wymogów dyrektywy CRD w zakresie podejmowania samodzielnych decyzji przez organy nadzoru.
 9. Organy nadzoru winny przeprowadzić ogólną ocenę kwalifikowania się instytucji ECAI zgodnie z kryteriami dla uznawania określonymi w dyrektywie CRD, w oparciu o wspólne rozumienie określone w niniejszym dokumencie oraz z wykorzystaniem informacji określonych we wspólnym podstawowym pakiecie aplikacyjnym (ang. common basis application pack). Kryteria techniczne określone w części 2 sekcja 1 („Metoda”) niniejszych wytycznych - dotyczącej wymogów w zakresie obiektywności, niezależności, regularnego przeglądu oraz przejrzystości - nie stosują się do procesu uznawania agencji ratingowych, które są zarejestrowane na mocy rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych.

10. W odniesieniu do „przypisywania” zewnętrznych ocen kredytowych do stopni jakości kredytowej według dyrektywy CRD, CEBS uznaje, że wytyczne Komitetu Bazylejskiego dla organów nadzoru określone w załączniku 2 umowy Basel II z czerwca 2004 r. są cenne i właściwe, a stosowanie się do nich jest zalecane organom nadzoru. Wspólne podejście do przypisywania jest istotne w celu uzyskania spójności w całej UE oraz zmniejszenia ryzyka arbitrażu regulacyjnego.
11. Przy opracowywaniu tych wytycznych, CEBS korzystał z regularnego dialogu i spotkań z wieloma uczestnikami rynku. W 2005 r. wytyczne te zostały poddane trzymiesięcznej publicznej konsultacji. Szczególną uwagę zwrócono na kwestię techniczną przypisywania pozycji sekurytyzacyjnych, a także przedsiębiorstw (instytucji) zbiorowego inwestowania, które zostały poddane specjalnej jednomiesięcznej konsultacji publicznej.
12. Otrzymane uwagi zostały opublikowane na stronie internetowej CEBS, pod warunkiem, że osoby je wnoszące nie zgłosiły sprzeciwu. Opinie na temat otrzymanych uwag zostały opublikowane w osobnym dokumencie (zob. www.c-eps.org/pdfs/CP07_feedback.pdf).
13. CEBS wziął udział jako obserwator w grupie roboczej Komitetu Europejskich Regulatorów Rynku Papierów Wartościowych (CESR) do spraw Agencji Ratingowych, która opracowała porady techniczne dla Komisji Europejskiej w sprawie możliwych środków dotyczących agencji ratingowych w marcu 2005 r. Dialog pomiędzy tymi dwoma organami jest kontynuowany w celu zapewnienia uzyskania uzupełniających się metod.
14. Pierwotne wytyczne z dnia 20 stycznia 2006 r. zostały zmienione w celu zapewnienia spójności pomiędzy rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych² oraz zmianami do dyrektywy 2006/48/WE. 11 marca 2010 r. CEBS opublikował dokument konsultacyjny w sprawie zmienionych wytycznych³. Okres konsultacji upłynął dnia 9 kwietnia 2010 r.⁴, otrzymano trzy odpowiedzi; dwie z nich opublikowano na stronie CEBS.⁵ Opinia zawierająca podsumowanie kluczowych punktów wynikających z konsultacji oraz odpowiedzi CEBS, także znajduje się na stronie internetowej CEBS.

² Rozporządzenie w sprawie agencji ratingowych opublikowane jest na stronie: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:302:0001:0031:EN:PDF>

³ Dokument CP37 dostępny jest na stronie: <http://www.c-eps.org/Publications/Consultation-Papers/All-consultations/CP31-CP40/CP37.aspx>

⁴ Zgodnie z dokumentem CEBS „Public Statement of Consultation Practises” odnoszącym się do praktyk konsultacyjnych (http://www.c-eps.org/getdoc/eed60d2e-5caf-494f-9422-2467ba1e4bbb/20080805_CP01rev.aspx), okres konsultacji publicznej jest skrócony do jednego miesiąca, przy założeniu, że Wytyczne zostały uprzednio objęte pełnym okresem konsultacji, a wprowadzone zmiany są nieliczne.

⁵ Uwagi opublikowane zostały na stronie: <http://www.c-eps.org/Publications/Consultation-Papers/All-consultations/CP31-CP40/CP37/Responses-to-CP37.aspx>

Spis treści

Wprowadzenie	5
Część 1: Proces uznawania	8
Ogólne zasady	8
Wniosek	9
Poziom uznania	10
Sposób uznania	11
Składanie wniosku w więcej niż jednym państwie członkowskim.....	11
Dostarczanie informacji na poparcie wniosku.....	14
Rozpatrywanie wniosku przez właściwy organ	15
Ujawnienie informacji przez właściwy organ.....	15
Regularny przegląd spełniania kryteriów dla uznawania	16
Część 2: Wspólne rozumienie kryteriów dla uznawania instytucji ECAI określonych w dyrektywie CRD	16
Ogólne zasady	16
Kryteria techniczne.....	18
Część 3: Przypisywanie	27
Ogólne zasady	28
Oceny kredytowe ekspozycji innych niż pozycje sekurytyzacyjne	29
Oceny kredytowe pozycji sekurytyzacyjnych	32
Krótkoterminowe oceny kredytowe.....	34
Oceny kredytowe przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania.....	35
Część 4: Agencje kredytów eksportowych	36
Załącznik I: Wspólny podstawowy pakiet aplikacyjny	38
INFORMACJA OGÓLNE.....	38
METODOLOGIA	39
INDYWIDUALNE OCENY KREDYTOWE	41
PRZYPISYWANIE.....	42

Wprowadzenie

1. Przez uznaną instytucję ECAI należy rozumieć podmiot, inny niż agencja kredytów eksportowych⁶, który nadaje zewnętrzne oceny kredytowe oraz został uznany przez właściwe organy za spełniający wymogi w zakresie uznawania instytucji ECAI określone w dyrektywie CRD⁷. Jedynie ocena kredytowa uznanej ECAI, a dla niektórych ekspozycji, ocena kredytowa agencji kredytów eksportowych, może być wykorzystana przez instytucje kredytowe i przedsiębiorstwa (instytucje) inwestycyjne w celu ustalenia wag ryzyka w ramach metody standardowej i metod opartych na ratingach sekurytyzacji.
2. W celu zapewnienia spójności pomiędzy rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych z dnia 16 września 2009 r.⁸ oraz dyrektywą CRD, art. 81 ust. 2 i art. 97 ust. 2 dyrektywy 2006/48/WE zostały zmienione⁹ poprzez dodanie poniższego zdania:

„W przypadku gdy instytucja ECAI jest zarejestrowana jako kredytowa agencja ratingowa zgodnie z rozporządzeniem (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych, właściwe organy uznają, że spełnione zostały wymogi obiektywności, niezależności, regularnego przeglądu i przejrzystości w odniesieniu do zawartych w nim metod oceny”.

3. Ponadto, punkt 23 preambuły¹⁰ do dyrektywy zmieniającej (Dyrektywę CRD) zachęca CEBS do przeglądu swoich *Wytycznych w sprawie uznawania zewnętrznych instytucji oceny wiarygodności kredytowej* z dnia 20 stycznia 2006 r.¹¹ w celu uniknięcia powielania prac i zmniejszenia obciążeń związanych z procesem uznawania, w przypadku, gdy dana instytucja ECAI jest zarejestrowana jako agencja ratingowa na poziomie Wspólnoty.
4. CEBS uwzględnił zmianę przepisów dyrektywy 2006/48/WE i dokonał przeglądu wytycznych w sprawie uznawania instytucji ECAI z dnia 20 stycznia 2006 r. by zapewnić ich spójność ze zmienionymi przepisami dyrektywy CRD.
5. W tym kontekście, kryteria techniczne określone w części 2 sekcja 1 („Metoda”) niniejszych wytycznych nie stosują się do procesu uznawania agencji ratingowych, zarejestrowanych zgodnie z rozporządzeniem w sprawie agencji ratingowych. Dla podmiotów nadających ratingi kredytowe nieobjętych rozporządzeniem stosuje się całość wytycznych, zgodnie z art. 2 ust. 2. tego rozporządzenia.

⁶ W załączniku VI, część 1 ust. 7 dyrektywy CRD określone zostały kryteria, które winna spełniać ocena kredytowa nadana przez agencję kredytów eksportowych by mogła być uznana dla celu ustalenia wag ryzyka ekspozycji wobec rządów i banków centralnych. Zob. część 4 niniejszego dokumentu.

⁷ Określenie „dyrektywa w sprawie wymogów kapitałowych (CRD)” obejmuje dwie dyrektywy: dyrektywę 2006/48/WE oraz dyrektywę 2006/49/WE.

⁸ Rozporządzenie w sprawie agencji ratingowych opublikowane jest na stronie:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:302:0001:0031:EN:PDF>

⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/111/WE, wprowadzająca zmiany, z dnia 16 września 2009 r., dostępna jest na stronie: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:302:0097:0119:EN:PDF>

¹⁰ Cytat z dyrektywy wprowadzającej zmiany: „(23) Przepisy dyrektywy 2006/48/WE odnoszące się do zewnętrznych instytucji kontroli jakości kredytowej (ECAI) powinny być spójne z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych. Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego powinien w szczególności dokonać przeglądu swoich wytycznych w sprawie uznawania instytucji ECAI w celu uniknięcia powielania pracy i ograniczenia przeszkód w procesie uznawania, w przypadku, gdy ECAI jest zarejestrowana jako agencja ratingowa na poziomie Wspólnoty”.

¹¹ Wytyczne CEBS dostępne są na stronie:

<http://www.c-ebs.org/getdoc/0da3a72b-d3dc-4214-b691-bbf5fdd4af55/GL07.aspx>

6. Dyrektywa CRD daje możliwość państwom członkowskim uznania instytucji ECAI na dwa sposoby: uznanie w sposób bezpośredni, w przypadku którego właściwy organ przeprowadza własną ocenę zgodności instytucji ECAI z określonymi w CRD kryteriami dla uznawania; oraz uznanie w sposób pośredni, w przypadku którego właściwy organ uznaje instytucję ECAI bez przeprowadzania własnej oceny, opierając się na uznaniu takiej instytucji przez właściwy organ w innym państwie członkowskim.
7. Opracowano wspólne ustalenia w zakresie kryteriów i procesu uznawania w celu uzyskania spójności w zakresie decyzji w przypadku uznawania w sposób bezpośredni w całej UE oraz w celu zwiększenia zakresu uznawania w sposób pośredni. W celu uzyskania większej efektywności procesów uznawania, w przypadku, gdy kilka właściwych organów nadzoru otrzyma wnioski dla tych samych instytucji ECAI, organy te wezmą udział we "wspólnym procesie oceniania" by we współpracy ze sobą dokonać oceny instytucji ECAI. Uwzględniając, że zgodnie z CRD wymagana jest decyzja każdego z właściwych organów, w przypadku, gdy wspólne stanowisko zostanie osiągnięte, powinno ono stanowić podstawę dla decyzji na poziomie krajowym.
8. Przyjmując wspólne procedury i osiągając wspólne rozumienie kryteriów dla uznawania określonych w dyrektywie CRD, właściwe organy dążą do osiągnięcia spójnego procesu uznawania. W szczególności:
 - Wszystkie wnioski instytucji ECAI muszą być poparte danymi świadczącymi, że oceny kredytowe będą zastosowane dla celów kapitału regulacyjnego w ramach metody standardowej i/lub metod opartych na ratingach sekurytyzacji.
 - Składający wniosek zobowiązany będzie do wypełnienia pakietu aplikacyjnego. CEBS opracował „wspólny podstawowy pakiet aplikacyjny”, dzięki któremu organy nadzoru będą miały dostęp do właściwego zakresu informacji niezbędnych do przeprowadzenia oceny. Właściwe organy będą mogły zebrać dodatkowe informacje niezbędne do odniesienia się do kwestii właściwych dla poszczególnych krajów.
 - Organy nadzoru przeprowadzą ocenę informacji dostarczonych w pakiecie aplikacyjnym zgodnie ze wspólnym rozumieniem kryteriów w zakresie uznawania określonych w dyrektywie CRD, zdefiniowaną w niniejszym dokumencie. Celem kryteriów w zakresie uznawania jest rozpoznanie instytucji ECAI wystawiających zewnętrzne oceny kredytowe o wystarczająco wysokiej jakości, konsekwentności i solidności, które mogą być wykorzystane przez instytucje dla celów związanych z kapitałem regulacyjnym w ramach metody standardowej i metod opartych na ratingach sekurytyzacji.
9. W celu zapewnienia przejrzystości procesu uznawania, organy nadzoru zobowiązane są do udostępniania wyjaśnienia przeprowadzanego przez nie procesu uznawania oraz wykazu uznanych instytucji ECAI. Dane te zostaną udostępnione w ramach do ujawnień nadzorczych CEBS, opracowanych w celu uzyskania miarodajnego porównania¹² ujawnionych informacji.
10. W celu obliczenia wagi ryzyka ekspozycji zgodnie z metodą standardową i metodami opartymi na ratingach sekurytyzacji, właściwe organy winny ustalić, z

¹² Zob. art. 144 dyrektywy CRD.

którymi stopniami jakości kredytowej zewnętrzne oceny kredytowe winny być powiązane. Ustalenia te winny być obiektywne i konsekwentne oraz oparte zarówno na czynnikach jakościowych, jak i ilościowych.

11. W ujęciu ogólnym i zgodnie z dyrektywą CRD (która nakłada wymóg zastosowania benchmarku), podejście do przypisywania określone w wytycznych Komitetu Bazylejskiego (dokument Bazylea II, czerwiec 2004 r., załącznik 2) uznane jest za właściwe dla celów przypisywania zgodnie niniejszymi wytycznymi. Uwzględnia ono zastosowanie trzyletnich skumulowanych stóp niewykonania zobowiązania wraz z analizą jakościową i właściwą elastycznością reakcji nadzorczej.
12. Dyrektywa CRD nakłada na organy nadzoru wymóg odrębnego przypisywania w zakresie pozycji sekurytyzacyjnych, z wykorzystaniem zarówno czynników jakościowych, jak i ilościowych. Organy nadzoru uwzględnią czynniki ilościowe, takie jak współczynniki niewykonania zobowiązań i strat, jak również czynniki jakościowe, takie jak metodologie przyjęte przez instytucje ECAI, zakres transakcji poddanych ocenie oraz to, czy uczestnicy rynku uznają ratingi produktów sekurytyzacyjnych opracowane przez instytucje ECAI za będące sobie równoważne.
13. Niniejsze wytyczne przyjmują podejście zindywidualizowane odnośnie natury ocen kredytowych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania i ich stosowania w metodzie standardowej i metodach opartych na ratingach sekurytyzacji. Ma to na celu uchwycenie zróżnicowania funduszy na rynku. Wytyczne stanowią, że, aby ocena kredytowa przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania mogła zostać uznana, winna ona przede wszystkim być zależna od jakości kredytowej aktywów bazowych. Oceny kredytowa przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania nie będą przedmiotem odrębnego przypisywania, lecz zgodnego z podejściem określonym w ust. 11 powyżej.
14. Niniejszy dokument składa się z czterech części i załącznika:
 - **Część 1** opisuje proces ubiegania się o uznanie instytucji ECAI i przedstawia w jaki sposób wnioski będą rozpatrywane przez właściwe organy.
 - **Część 2** określa wspólne rozumienie CEBS w zakresie interpretacji i stosowania kryteriów określonych w dyrektywie CRD, na podstawie których ocenia się czy dana ECAI może zostać uznana dla celów określonych w tej dyrektywie.
 - **Część 3** definiuje wytyczne dla właściwych organów w zakresie przypisywania ocen kredytowych uznanych instytucji ECAI do stopni jakości kredytowej określonych w CRD. Część ta odnosi się (także) do specyficznych kwestii związanych z przypisywaniem poszczególnych portfeli, takich jak krótkoterminowe oceny kredytowe oraz oceny kredytowe pozycji sekurytyzacyjnych i przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania.
 - **Część 4** zawiera objaśnienia w zakresie korzystania z ocen agencji kredytów eksportowych dla celów kapitału regulacyjnego zgodnie z przepisami dyrektywy CRD.
 - **Załącznik I** stanowi wykaz wymaganych informacji tworzących „wspólny podstawowy pakiet aplikacyjny”, który ma być stosowany przez organy nadzoru.

Część 1: Proces uznawania

Ogólne zasady

15. Odpowiedzialność za dokonanie oceny czy dana instytucja ECAI spełnia określone w CRD kryteria uznawania takich instytucji spoczywa na właściwym organie kraju, w którym instytucja chcąc skorzystać z oceny kredytowej tej instytucji ECAI uzyskała zgodę na prowadzenie działalności oraz podlega nadzorowi.
16. Uznanie instytucji ECAI przez właściwy organ nie powinno być rozumiane jako wykazanie przydatności takiej instytucji do celów innych niż obliczanie wymogów w zakresie kapitału regulacyjnego w ramach metody standardowej oraz metod opartych na ratingach sekurytyzacji. Instytucje zachowują pełną odpowiedzialność za ich wewnętrzne zarządzanie ryzykiem.
17. Proces uznawania rozpoczyna się w momencie, gdy właściwy organ otrzyma wniosek o uznanie. Właściwy organ w każdym państwie członkowskim będzie wskazywać i ujawniać od jakiego rodzaju podmiotów będzie przyjmować wnioski: instytucji ECAI i/lub instytucji, które zamierzają korzystać z ocen kredytowych instytucji ECAI do celów ważenia ryzykiem. Dalsze informacje znajdują się poniżej.
18. W każdej sytuacji, przed podjęciem oceny danej instytucji ECAI, właściwy organ będzie musiał ustalić, że przynajmniej jedna instytucja jemu podlegająca zamierza skorzystać z oceny kredytowej tej instytucji ECAI dla celów ważenia ryzykiem. Dzięki temu, właściwe organy będą musiały uwzględnić jedynie wnioski tych instytucji ECAI, których oceny kredytowe będą rzeczywiście wykorzystywane w ramach metody standardowej i metod opartych na ratingach sekurytyzacji.
19. Instytucja nie ma prawa ubiegać się o uznanie w imieniu instytucji ECAI będącej jej podmiotem zależnym, ani też wyznaczać takiej instytucji do własnych celów kapitałowych. Zakaz ten jest niezbędny by spełnić wymóg, zgodnie z którym instytucje nie mogą korzystać z ocen „zewnętrznych” wydanych w obrębie ich grupy.
20. Właściwym organom należy dostarczyć wszystkie istotne informacje, niezbędne w celu dokonania oceny czy dana instytucja ECAI spełnia kryteria kwalifikujące określone w dyrektywie CRD. Stąd, niezależnie od tego w jaki sposób złożony jest wniosek, proces uznawania będzie wymagał pełnej współpracy ze strony instytucji ECAI, polegającej na terminowości i gotowości przedkładania niezbędnych informacji.
21. Kryteria techniczne określone w części 2 sekcja 1 („Metodologia”) niniejszych wytycznych nie stosują się do procesu uznawania agencji ratingowych, zarejestrowanych zgodnie z rozporządzeniem w sprawie agencji ratingowych. Dla tych podmiotów wydających ratingi kredytowe, które nie są objęte rozporządzeniem stosuje się całość wytycznych, zgodnie z art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia.
22. Niektóre instytucje ECAI mogą się ubiegać o uznanie w więcej niż jednym państwie członkowskim, lub - co jest równoznaczne - instytucje mogą w więcej

niż jednym państwem członkowskim złożyć wniosek w imieniu tej samej instytucji ECAI. Właściwe organy przyjmą jedno wspólne podejście do oceny takich wniosków. Celem takiego podejścia jest uniknięcie powielania pracy, zwiększanie wydajności organów nadzoru oraz zmniejszenie ogólnych obciążeń związanych z procesem uznawania. Jego zadaniem jest osiągnięcie wspólnego stanowiska w zakresie spełnienia przez instytucję ECAI kryteriów kwalifikujących, a także w zakresie przypisania jej ocen kredytowych do stopni jakości kredytowej określonych w dyrektywie CRD. Poszczególne krajowe właściwe organy podejmą następnie samodzielną decyzję na podstawie wspólnej oceny oraz wszelkich innych informacji, które uznają za istotne.

23. Jeżeli dodatkowe właściwe organy otrzymają wnioski odnoszące się do instytucji ECAI w późniejszym terminie, mogą one zdecydować, czy uznać w sposób pośredni decyzje innych właściwych organów, czy przeprowadzić własną ocenę tej instytucji ECAI.
24. Obydwie powyższe metody uważane są za istotne. Uznawanie w sposób pośredni może być cennym narzędziem dla poprawy efektywności i zmniejszenia obciążeń administracyjnych. Wspólne ustalenia określone poniżej winny stanowić solidne podstawy dla zastosowania pośredniego sposobu uznawania przez właściwe organy w określonych okolicznościach.
25. Każdy właściwy organ winien udostępnić informacje wyjaśniające proces uznawania oraz wykaz uznanych instytucji ECAI. Informacje te winny być zawarte we wspólnych ramach do ujawnień nadzorczych określonych przez CEBS¹³.

Wniosek

26. Proces uznawania rozpoczyna się w momencie, gdy właściwy organ otrzyma wniosek o uznanie. W celu zapewnienia elastyczności wymaganej przez zróżnicowane okoliczności na poziomie krajowym, każdy właściwy organ może zdecydować, czy przyjąć proces aplikacyjny, w którym wniosek składa instytucja ECAI, proces, w którym wniosek składa instytucja zamierzająca skorzystać z oceny kredytowej instytucji ECAI do wzięcia ryzykiem, lub też proces, w którym wnioskodawcą może być dowolna instytucja z powyższych.¹⁴ Każdy właściwy organ winien ujawnić wybór procesu stosowanego w ramach swoich kompetencji. Informacje te winny także być zawarte we wspólnych ramach do ujawnień nadzorczych określonych przez CEBS.
27. W przypadku, gdy wniosek składa instytucja ECAI, winna ona wykazać, że przynajmniej jedna instytucja podlegająca właściwemu organowi zamierza skorzystać z oceny kredytowej tej instytucji ECAI dla celów ostrożnościowego wzięcia ryzykiem. Wówczas we wniosku należy umieścić nazwę przynajmniej jednej instytucji zamierzającej skorzystać z oceny kredytowej tej instytucji ECAI dla celów wymogów kapitałowych.
28. Jak wyjaśniono w ust. 90 do 92 poniżej, wniosek instytucji ECAI będzie oceniany odrębnie w zakresie uznania dla każdego z trzech głównych segmentów rynku:

¹³ CEBS opublikował wytyczne w sprawie wspólnych europejskich ram do ujawnień nadzorczych. Więcej informacji dostępne jest na stronie internetowej CEBS:
http://www.c-eps.org/documents/Supervisory-Disclosure/spreadsheets/rules/ecai_recognition.aspx

¹⁴ W zależności od krajowych ram prawnych, niektóre właściwe organy mogą wymagać od instytucji przekazywania swoich wniosków poprzez krajowe stowarzyszenie bankowe.

finansów publicznych, podmiotów gospodarczych (w tym korporacji i przedsiębiorstw finansowych), a także finansowania strukturalnego (w tym sekurytyzacji). Wnioski winny wskazywać którego segmentu rynku dotyczyć wniosków o uznanie oraz czy instytucja ubiega się o uznanie w celu skorzystania z ocen kredytowych dla wzięcia ryzykiem pozycji sekurytyzacyjnych.

29. W przypadku, gdy instytucja ubiega się o uznanie w więcej niż jednym państwie członkowskim, ważne jest, żeby właściwe organy zostały poinformowane o wszystkich innych jurysdykcjach, w których instytucja ubiega się o uznanie w celu zapewnienia właściwego poziomu współpracy pomiędzy właściwymi organami (zob. ust. 38 do 54 poniżej).
30. Jak określono poniżej, wszystkie wnioski winny być poparte pełną, przejrzystą i odpowiednio związaną dokumentacją. W przypadku, gdy wniosek składany jest przez instytucje zamierzające korzystać z oceny kredytowej instytucji ECAI, bardzo istotne jest zapewnienie właściwym organom wszelkich właściwych i istotnych informacji uznanych za niezbędne wyłącznie dla celów uznania instytucji ECAI.

Poziom uznanie

31. Niektóre instytucje ECAI posiadają podmioty zależne w różnych państwach członkowskich. Dyrektywa CRD nie określa czy proces uznawania instytucji ECAI winien odnosić się do poziomu grupy czy poziomu podmiotów zależnych.
32. Głównym problemem w podejmowaniu decyzji w zakresie uznawania na poziomie grupy i na poziomie podmiotów zależnych jest kwestia, czy uznaje się, że dany stopień oceny kredytowej oznacza taką samą opinię odnośnie zdolności kredytowej danego podmiotu, niezależnie od położenia geograficznego miejsca, w którym taka ocena kredytowa została wydana.
33. Jeśli grupa instytucji ECAI może wykazać, że każdy z podmiotów zależnych, dla których wnioskowano o uznanie, stosuje się do praktyk i procedur określonych na poziomie całej grupy, wówczas składanie wniosków dla każdego podmiotu zależnego z osobna nie jest konieczne. Jednakże, wymagane będą odrębne wnioski, jeżeli podmioty zależne grupy stosują praktyki, metodologie oraz procedury znacznie różniące się od tych przyjętych dla grupy.
34. Podejście to uwzględnia organizację niektórych transgranicznych instytucji ECAI, które stosują taką samą „podstawową” metodologię przyznawania ocen kredytowych w całej grupie. Uznaje się, że taka organizacja zapewnia porównywalność ocen kredytowych przeprowadzonych w różnych krajach, niezależnie od struktury prawnej grupy ECAI oraz bez względu na fakt, że proces przyznawania ocen kredytowych może obejmować analityków kredytowych i komitety ratingowe znajdujące się w wielu różnych lokalizacjach geograficznych.
35. Jednakże, wnioski „na poziomie grupy” nie powinny obejmować „jednostki stowarzyszonych” ani spółek typu joint venture. Jeżeli nawet stosują one takie same metodologie lub działają zgodnie z tym samym kodeksem postępowania jak grupa, z którą są powiązane, niektóre z ich cech mogą odbiegać od cech grupy. Na przykład, ich struktura własności może być różna od struktury grupy ECAI. W związku z tym, właściwe organy winny ocenić osobno takie „jednostki stowarzyszone” i spółki typu joint venture.

Sposób uznania

36. Dyrektywa CRD pozwala państwom członkowskim uznać instytucje ECAI na dwa sposoby: uznanie w sposób bezpośredni, w przypadku którego właściwy organ przeprowadza własną ocenę zgodności instytucji ECAI z określonymi w CRD kryteriami uznawania; oraz uznawanie w sposób pośredni, w przypadku którego właściwy organ uznaje instytucję ECAI bez przeprowadzania własnego procesu uznawania¹⁵, opierając się na uznaniu takiej instytucji przez właściwy organ w innym państwie członkowskim. Państwa członkowskie mogą stosować połączenie tych dwóch podejść.
37. Dyrektywa CRD nie przewiduje uznawania instytucji ECAI przez państwa członkowskie na podstawie uznania jej przez właściwe organy w państwie niebędącym członkiem UE. Stąd, by instytucje ECAI były uznane na terenie Europy (UE), winny one zostać uznane przez właściwe organy w przynajmniej jednym państwie członkowskim.

Składanie wniosku w więcej niż jednym państwie członkowskim

38. Jak określono w ust. 22 powyżej, niektóre instytucje ECAI mogą się ubiegać o uznanie w więcej niż jednym państwie członkowskim, lub - co jest równoznaczne - instytucje mogą w więcej niż jednym państwie członkowskim złożyć wnioski w imieniu tej samej instytucji ECAI. Może to nastąpić w przypadku, gdy instytucja ECAI świadczy usługi w zakresie ocen kredytowych w kilku państwach członkowskich, ale może również wystąpić, jeśli instytucja ECAI dokonuje oceny jakości kredytowej emitentów zlokalizowanych tylko w jednym państwie członkowskim, ale oceny te są wykorzystywane przez instytucje w innych państwach członkowskich.
39. Ogólne kwestie prawne nakazują złożenie odrębnego wniosku o uznanie instytucji ECAI w każdym państwie członkowskim, w którym instytucja kredytowa zamierza wykorzystać ocenę kredytową opracowaną przez instytucję ECAI dla wzięcia ryzykiem w celach ostrożnościowych oraz, że każdy krajowy właściwy organ winien podjąć samodzielną decyzję o uznaniu instytucji ECAI.
40. By uzyskać jak najwyższą efektywność procesu uznawania w takich przypadkach, CEBS zaleca osiągnięcie przez właściwe organy jak najwyższego poziomu ujednoczenia obranego podejścia, zarówno poprzez dążenie do uzgodnienia minimalnych kryteriów uznawania (co jest celem niniejszego dokumentu) oraz poprzez bliską współpracę w ramach wspólnego procesu oceny.
41. Uzyskanie jednolitego podejścia organów nadzoru do uznawania instytucji ECAI pozwala na:
 - a. Uniknięcie zbędnego powielania pracy przez właściwe organy,
 - b. Zmniejszenie obciążenia dla wnioskodawców związanego z zapewnieniem zgodności.
42. W celu uzyskania kompleksowego i w pełni skoordynowanego podejścia, poszczególne właściwe organy winny być poinformowane o wszystkich innych

¹⁵ tj. bez przeprowadzania własnej oceny zgodności danej instytucji ECAI z kryteriami kwalifikującymi określonymi w dyrektywie CRD.

właściwych organach, które będą dokonywały oceny spełnienia kryteriów uznawania tej samej instytucji ECAI.

- a. W przypadku, gdy wnioski są składane przez instytucję ECAI, wówczas jej wniosek winien zawierać wykaz wszystkich innych państw członkowskich, w których ubiega się lub w przyszłości zamierza obiegać się o uznanie.
 - b. W przypadku, gdy wnioski składane są przez instytucje korzystające, właściwe organy winny podjąć niezbędne kroki by ustalić, które inne właściwe organy otrzymały wnioski dotyczącej tej samej instytucji ECAI oraz zapewnić przekazanie informacji wszystkim tym organom o rozpoczęciu działania w ramach skoordynowanego podejścia.
 - c. Jeżeli zajdzie taka konieczność w tych przypadkach, Sekretariat CEBS może zapewnić pomoc logistyczną dla wspólnego procesu.
43. W ciągu miesiąca od otrzymania takiego wniosku, wszystkie zainteresowane właściwe organy spotkają się w celu ustalenia jednego wspólnego procesu dla rozpatrywania wniosków.
44. W zależności od poszczególnych przypadków, poszczególne ustalenia w zakresie takiego procesu będą się różnić. W niektórych przypadkach - na przykład, gdy instytucja ECAI prowadzi działalność głównie w jednym państwie członkowskim - właściwe może być przeprowadzenie oceny przez jeden właściwy organ. W innych przypadkach właściwe może być dokonanie wspólnej oceny przez część zainteresowanych właściwych organów, zostawiając pozostałym właściwym organom możliwość dobrowolnego wyboru uczestnictwa w sposób pośredni. W pozostałych sytuacjach wszystkie zainteresowane właściwe organy mogą wyrazić zamiar wzięcia udziału w jednym wspólnym procesie.
45. Dla zapewnienia skuteczności w każdej z powyższych sytuacji zostanie wyznaczony „koordynator procesu”, którego zadaniem będzie koordynacja prac i ostatecznie opracowanie wspólnej oceny. Zainteresowana instytucja ECAI zostanie poinformowana o wybranym rodzaju procesu uznawania oraz o tożsamości koordynatora procesu.
46. Organy zaangażowane w dany proces wybiorą koordynatora spośród siebie. W tym celu można skorzystać z poniższych kryteriów (wykaz niewyczerpujący):
- Zakres, w którym działalność danej instytucji ECAI koncentruje się na danym obszarze lub obszarach, lub też będzie tam wykorzystana.
 - Stosunki pomiędzy organem nadzoru i instytucją ECAI. Niektóre instytucje ECAI mogą utrzymywać regularne kontakty z nadzorcą poprzez uczestnictwo w spotkaniach oraz w związku z kwestiami związanymi z działalnością biznesową.
 - Dogodność pod względem administracyjnym, optymalizacja obciążeń i odpowiedni podział zadań.
47. Zadaniem koordynatora procesu jest koordynowanie prac oraz, na koniec, sporządzenie raportu ze wspólnej oceny. Działania koordynatora obejmują:

- Zagwarantowanie dostępu wszystkim uczestniczącym we wspólnym procesie do wszelkich informacji niezbędnych do jego przeprowadzenia,
 - Zapewnienie, że sporządzony został szczegółowy harmonogram i plan działań w zakresie wspólnej oceny obejmujący rozsądne ramy czasowe. Działanie takie powinno obejmować ułatwienie porozumienia w zakresie podziału zadań pomiędzy uczestników,
 - Pełnienie roli punktu kontaktowego dla zainteresowanych stron - w tym instytucji ECAI, instytucji korzystających z ich ocen oraz innych właściwych organów - w zależności od potrzeb zbieranie i przekazywanie informacji,
 - Ułatwienie porozumienia w sprawie uzyskania wymaganych dalszych informacji,
 - Zapewnienie, że organy nadzoru stosują się do uzgodnionego planu pracy oraz zapewnienie terminowego dostarczenia raportu, a także
 - Opracowanie i udostępnienie raportu wszystkim zainteresowanym właściwym organom. (Zob. ust. 52 do 54 poniżej).
48. Celem wspólnego procesu jest osiągnięcie wspólnego stanowiska w zakresie spełnienia przez instytucję ECAI kryteriów kwalifikujących, a także w zakresie przypisania jej ocen kredytowych do stopni jakości kredytowej określonych w dyrektywie CRD. Stanowisko takie będzie wynikiem wspólnie dokonywanej oceny metody przyjętej przez daną instytucję ECAI oraz jej ocen kredytowych.
 49. Poszczególne właściwe organy podejmą następnie samodzielną decyzję o uznaniu lub nieuznaniu tej instytucji ECAI na podstawie wspólnej oceny oraz wszelkich innych informacji, które uznają za istotne.
 50. Udział w opracowywaniu wspólnej oceny nie wyklucza możliwości zastosowania przez krajowy właściwy organ wszelkich innych dodatkowych ocen, które uzna za stosowne. W szczególności właściwe organy mogą uznać, że w związku z organizacją lub przyjętą przez instytucję ECAI metodologią przyznawania ocen kredytowych są kwestie specyficzne dla danego kraju, które nie zostały w pełni uwzględnione w ramach bardziej generalnego rozpatrywania zgodności ECAI na poziomie grupy z kryteriami uznawania podczas wspólnej oceny. Właściwe organy mogą uwzględnić taką specyfikę krajową przy podejmowaniu samodzielných decyzji w sprawie uznawania.
 51. Wspólna ocena zostanie opracowana na podstawie udzielonych przez instytucję ECAI odpowiedzi na pytania zawarte we „wspólnym podstawowym pakiecie aplikacyjnym” określonym w załączniku I do niniejszego dokumentu, wszelkich dodatkowych informacji złożonych przez wnioskodawcę, a także pozostałych informacji udzielonych na wniosek koordynatora. Wspólna ocena będzie również oparta na wytycznych w sprawie kryteriów uznawania wydanych przez CEBS.
 52. Powstała w wyniku wspólnego procesu ocena instytucji ECAI zostanie udostępniona wszystkim właściwym organom, do których wpłynął wniosek o uznanie tej instytucji ECAI, lub tym, do których ta instytucja ECAI zamierza złożyć taki wniosek.
 53. Sprawozdanie ze wspólnej oceny jest udostępniane, na żądanie, właściwym

organom, do których nie wpłynął taki wniosek.¹⁶ Ze względu na poufność pakietu aplikacyjnego dostarczanego przez instytucje ECAI, na podstawie którego raport został sporządzony, będzie to wymagało uprzedniej zgody danej instytucji ECAI.

54. Raport ze wspólnej oceny zostanie przekazany instytucji ECAI wraz ze stanowiskiem wszystkich organów nadzoru biorących udział we wspólnym procesie. Sposób, w który ostateczna decyzja właściwego organu jest przekazywana wnioskodawcy będzie ustalony zgodnie z krajowym porządkiem prawnym.

Dostarczanie informacji na poparcie wniosku

55. W celu ograniczenia niespójności w zakresie wymaganych informacji przez poszczególne właściwe organy, istotne jest wspólne ustalenie minimalnego zakresu informacji, które winny być przedłożone przez wnioskodawców.
56. Przyjęcie podobnych wymogów w zakresie informacji ułatwi także współpracę pomiędzy właściwymi organami i wpłynie na szersze zastosowanie pośredniego sposobu uznawania, ponieważ właściwe organy będą bardziej skłonne polegać na sobie nawzajem, w przypadku, gdy wiedzą, że podjęte decyzje oparte są na podobnych procedurach i zakresach danych.
57. Bez uszczerbku dla przepisów krajowych w zakresie wymogów językowych, w celu usprawnienia wspólnego procesu uznawania, dokumenty należy przedstawić w języku rozumianym przez wszystkich uczestniczących. Obowiązujący język zostanie określony indywidualnie w każdym przypadku.
58. Przy ustalaniu ilości i poziomu informacji wymaganych od instytucji ECAI właściwe organy winny kierować się dwoma zasadami. Z jednej strony, powinny one uzyskać informacje wystarczające do podjęcia przemyślanej decyzji odnośnie spełniania lub niespełniania przez instytucję ECAI kryteriów uznawania określonych w dyrektywie CRD. Z drugiej strony, powinny one wymagać jedynie tych informacji, które są niezbędne do wykonywania ich obowiązków wynikających z dyrektywy CRD, tj. informacji koniecznych do oceny kwalifikowania się instytucji ECAI dla ostrożnościowych celów kapitałowych.
59. By zrównoważyć te dwa cele, CEBS opracował „wspólny podstawowy pakiet aplikacyjny” znajdujący się w załączniku 1 do niniejszego dokumentu. CEBS proponuje, aby właściwe organy stosowały ten pakiet, jako podstawę służącą do uzyskania informacji od instytucji ECAI. Jeśli to konieczne, w poszczególnych przypadkach właściwe organy mogą żądać dodatkowych informacji i dokumentów, które zostaną w razie potrzeby omówione przy dodatkowych kontaktach z instytucją ECAI.
60. Wspólna ocena będzie opierać się na dokumentacji dostarczonej przez wnioskodawcę w pakiecie aplikacyjnym. Za wszelkie kontakty z instytucją ECAI dotyczące wspólnej oceny, w tym wszelkie wnioski o dodatkowe niezbędne informacje, odpowiada koordynator procesu dla tej instytucji ECAI działający w tym zakresie w imieniu właściwych organów uczestniczących w procesie.
61. Zastosowanie „wspólnego podstawowego pakietu aplikacyjnego” w procesie wspólnej oceny nie wyklucza zwrócenia się przez właściwe organy o informacje

¹⁶ Dyrektywa CRD nie nakłada na właściwe organy dokonujące uznawania w sposób pośredni wymogu przeprowadzenia własnej oceny.

niezbędne do odniesienia się do kwestii specyficznych dla danego państwa, które zostały zidentyfikowane, przed podjęciem przez nie decyzji.

62. Pakiet aplikacyjny pozwala właściwym organom na uwzględnienie kwestii granularności¹⁷ metodologii stosowanej przez instytucję ECAI, zarówno w odniesieniu do klasy aktywów, segmentu rynku, jak i obszaru geograficznego. Dla transgranicznych instytucji ECAI, informacje takie zastosowane będą w celu oceny w jakim zakresie niezbędny jest osobny proces uznania dla poszczególnych klas ryzyka lub geograficznych lokalizacji.
63. CEBS uważa, że instytucje ECAI będą mogły udzielić zwięzłych odpowiedzi, ponieważ wiele informacji wymaganych w pakiecie aplikacyjnym będzie już zawarte w istniejącej dokumentacji tej instytucji. Niemniej jednak, może zaistnieć konieczność dostarczenia pewnych dodatkowych informacji, w szczególności dotyczących danych w zakresie niewykonania zobowiązań oraz innych narzędzi ilościowych, na których instytucje ECAI opierają swoją opinię o zdolności kredytowej podmiotu.

Rozpatrywanie wniosku przez właściwy organ

64. Właściwe organy opierają swoje decyzje w zakresie uznawania instytucji na ocenie obiektywności, niezależności, regularnego przeglądu oraz przejrzystości metodologii instytucji ECAI oraz wiarygodności i przejrzystości ich ocen kredytowych.
65. CEBS opracował zbiór wytycznych w zakresie spełniania tych kryteriów, do których winny się stosować wszystkie właściwe organy. Wytyczne te zostały określone w części 2 niniejszego dokumentu. Właściwe organy winny zauważyć, że kryteria techniczne określone w części 2 sekcja 1 („Metoda”) niniejszych wytycznych nie stosują się do procesu uznawania agencji ratingowych, zarejestrowanych zgodnie z rozporządzeniem w sprawie agencji ratingowych. Dla tych podmiotów wydających ratingi kredytowe, które nie są objęte rozporządzeniem stosuje się całość wytycznych, zgodnie z art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia.

Ujawnienie informacji przez właściwy organ

66. Art. 81 ust. 4 dyrektywy CRD nakłada na właściwe organy wymóg ujawnienia informacji wyjaśniających proces uznawania oraz wykazu uznanych instytucji ECAI.
67. Zgodnie z ramami do ujawnień nadzorczych CEBS wspomnianymi w ust. 25 powyżej, takie ujawnienie informacji winno zawierać nazwę każdej uznanej instytucji ECAI wraz z ustalonym przez właściwy organ przypisaniem ocen kredytowych tej instytucji ECAI do „stopni jakości kredytowej” określonych przez dyrektywę CRD. Ujawnione dane winny także zawierać informację o sposobie, w jakim rozpoczęto proces uznawania, o tym, czy przeprowadzono proces wspólny, segmentach rynku, dla których ubiegano się o uznanie oraz zastosowanym przypisaniu. Ujawnione informacje powinny być aktualizowane.

¹⁷ Instytucje ECAI zazwyczaj stosują różne metody ratingu dla ekspozycji w różnych klasach aktywów i/lub na różnych obszarach geograficznych. „Granularność” odnosi się do poziomu szczegółowości tego podziału. Na przykład, stosowanie odrębnej metody dla papierów wartościowych zabezpieczonych kredytami hipotecznymi udzielanymi osobom fizycznym na cele mieszkaniowe (ang. residential mortgage-backed securities) we Francji zapewnia wyższą granularność, niż zastosowanie jednej metody dla finansowania strukturalnego w całej Europie.

Regularny przegląd spełniania kryteriów dla uznawania

68. By zagwarantować utrzymanie wystarczająco wysokiej jakości ocen kredytowych stosowanych przez instytucje do obliczania ich wymogów kapitałowych, właściwe organy winny oceniać czy instytucje ECAI, które zostały przez nie uznane, nadal spełniają określone w CRD kryteria dla uznawania.
69. Podobnie jak w przypadku pierwszej oceny, dla celów dyrektywy CRD opracowane winny być regularne oceny, które należy jednak ograniczyć do ustalenia, czy uznana instytucja ECAI nadal spełnia kryteria, zgodnie z którymi została wcześniej uznana.
70. W szczególności, właściwe organy będą monitorować skutki wszelkich istotnych zmian zgłoszonych im przez instytucje ECAI zgodnie z załącznikiem VI, część 2, ust. 6 dyrektywy CRD, jak określono w ust. 112 poniżej.
71. Ponadto, co pięć lat właściwe organy przeprowadzą odpowiednio dokładną analizę spełnienia kryteriów przez każdą z instytucji ECAI.
72. Właściwe organy, które brały bezpośredni udział w pierwotnym wspólnym procesie uznawania podejmą współpracę i wspólnie dokonają regularnego przeglądu. Koordynator procesu będzie osobą odpowiedzialną za kontakty z instytucją ECAI oraz za koordynację pomiędzy zaangażowanymi właściwymi organami.
73. W przypadkach, gdy instytucja ECAI została uznana w sposób bezpośredni przez dodatkowe właściwe organy w późniejszym terminie (zob. ust. 23 powyżej), wówczas organy te zostaną zaproszone do udziału w dokonywaniu wspólnego przeglądu.
74. Właściwe organy wycofają przyznane uznanie instytucji ECAI, która przestanie spełniać kryteria dla uznawania określone w dyrektywie CRD, po wcześniejszym omówieniu tej kwestii z tą instytucją. Informacje o każdej takiej sytuacji zostaną przekazane pozostałym właściwym organom.

Część 2: Wspólne rozumienie kryteriów dla uznawania instytucji ECAI określonych w dyrektywie CRD

Ogólne zasady

75. Głównym celem kryteriów w zakresie uznawania jest zidentyfikowanie instytucji ECAI wystawiających zewnętrzne oceny kredytowe o wystarczająco wysokiej jakości, konsekwentności i solidności, które mogą być wykorzystane przez instytucje dla celów związanych z kapitałem regulacyjnym w ramach metody standardowej i metod opartych na ratingach sekurytyzacji.
76. W tym celu właściwe organy zbadają, czy instytucja ECAI posiada procesy i procedury zapewniające spełnienie powyższych norm przez jej oceny kredytowe.
77. Przy określaniu które instytucje ECAI kwalifikują się dla celów metody standardowej, właściwe organy winny uwzględnić kryteria techniczne określone

w załączniku VI, część 2 dyrektywy CRD.¹⁸ . Właściwe organy winny zauważyć, że kryteria techniczne określone w części 2 sekcja 1 („Metoda”) niniejszych wytycznych nie stosują się do procesu uznawania agencji ratingowych, zarejestrowanych zgodnie z rozporządzeniem w sprawie agencji ratingowych. Dla tych podmiotów wydających ratingi kredytowe, które nie są objęte rozporządzeniem stosuje się całość wytycznych, zgodnie z art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia.

78. Ponadto, zgodnie z art. 97 ust. 2 dyrektywy CRD, właściwe organy uznają instytucję ECAI za kwalifikującą się do celów art. 96 – obliczenia kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem pozycji sekurytyzacyjnej - jedynie wówczas, gdy stwierdzą, że spełnia ona wymogi określone w art. 81, uwzględniając kryteria techniczne załącznika VI, część 2, oraz, że może ona wykazać się umiejętnym działaniem w dziedzinie sekurytyzacji, potwierdzonym uznaniem na rynku. Ponadto oceny kredytowe winny być godne z zasadami wiarygodności i przejrzystości, jak określono w załączniku IX, część 3.
79. Właściwe organy są zobowiązane do jednakowego traktowania wszystkich instytucji ECAI. Biorąc jednak pod uwagę różnicowane modele działalności przyjęte przez poszczególne ECAI, może zaistnieć potrzeba zastosowania przez właściwe organy różnicowanego podejścia do oceny spełniania przez nie kryteriów uznawania określonych w dyrektywie CRD. W związku z tym, organy mogą przyznać odmienne wagi różnym kryteriom dla poszczególnych ECAI – oczywiście z zastrzeżeniem spełnienia przez nie wszystkich kryteriów dyrektywy CRD – jeżeli służy to celowi ustalenia czy metodologia i oceny kredytowe wydane przez instytucję ECAI są odpowiednie dla celów obliczania regulacyjnych wymogów kapitałowych.
80. Dokonując oceny, właściwe organy uwzględnią zdolność instytucji ECAI do wydawania solidnych ocen kredytowych, w oparciu o metody ilościowe i potwierdzone doświadczenie w tym zakresie.
81. Właściwe organy uwzględnią także dane z rynku informujące o sytuacji finansowej instytucji ECAI. Na przykład silne uznanie na rynku i długie doświadczenie mogą być przesłankami świadczącymi, że metodologia i oceny kredytowe danej instytucji ECAI cieszą się dobrą opinią na rynku. Jak wskazano w ust. 117 do 123, progiem dla zakwalifikowania instytucji do uznania jest uznanie jej ocen za wiarygodne i rzetelne przez użytkowników rynku.
82. Ponadto, stopień w jakim instytucja ECAI przestrzega kodeksu postępowania zgodnego ze standardami rynkowymi i uznanymi na polu międzynarodowym, takiego jak kodeks postępowania dla agencji ratingowych IOSCO - oraz opublikowanie takiego kodeksu - może upewnić właściwe organy, że instytucja ECAI spełnia określone kryteria przedstawione w dyrektywie CRD, jak na przykład kryterium niezależności. Może to zmniejszyć ilość analiz podejmowanych przez właściwe organy w celu weryfikacji spełnienia przez instytucję ECAI kryteriów w tych obszarach.

¹⁸ Art. 81 ust. 2: „Właściwe organy uznają instytucję ECAI do celów określonych w art. 80, jedynie wówczas, gdy są w pełni przekonane, że stosowana przez nią metodologia oceny jest zgodna z wymogami obiektywności, niezależności, regularnego przeglądu i przejrzystości, a opracowywana za jej pomocą ocena zdolności kredytowej spełnia wymogi wiarygodności i przejrzystości. Do omawianych celów właściwe organy uwzględniają kryteria techniczne określone w załączniku VI część 2. W przypadku gdy instytucja ECAI jest zarejestrowana jako kredytowa agencja ratingowa zgodnie z rozporządzeniem (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych, właściwe organy uznają, że spełnione zostały wymogi obiektywności, niezależności, regularnego przeglądu i przejrzystości w odniesieniu do zawartych w nim metodologii oceny”.

83. Wdrożenie systemu uznawania może być postrzegane jako utrudnianie wejścia na rynek zewnętrznym ocenom kredytowym. Starając się uniknąć niepotrzebnych zakłóceń na rynku, właściwe organy uznają, że ich podstawowym celem jest potrzeba określenia, które instytucje ECAI kwalifikują się dla celów ważenia ryzykiem.

Kryteria techniczne¹⁹

1. Metodologia

1.1. Obiektywność

Właściwe organy sprawdzają, czy metodologie przyznawania ocen kredytowych są odpowiednio rygorystyczne, systematyczne i ciągłe oraz czy podlegają weryfikacji na podstawie doświadczeń z przeszłości.

84. Celem tego kryterium jest zapewnienie, że dzięki metodologii przyznawania ocen kredytowych instytucji ECAI powstają uzasadnione opinie na temat zdolności kredytowej ocenianych podmiotów, a także zagwarantowanie, że oceny kredytowe takiej instytucji oparte są na wszelkich informacjach uznanych za istotne i dostępnych w chwili ich sporządzenia.
85. By spełnić to kryterium, instytucja ECAI będzie musiała wykazać, że jej metodologia obejmuje czynniki uznane za istotne w określaniu zdolności kredytowej podmiotu. Należy to poprzeć w najszerszym możliwym zakresie danymi statystycznymi, udowadniającymi, że na podstawie tej metody opracowano w przeszłości trafne oceny kredytowe.
86. Instytucja ECAI musi także wdrożyć i stosować procedury zapewniające konsekwentne stosowanie jej ustalonej metodologii przy opracowywaniu wszystkich ocen kredytowych dla danej klasy aktywów, tj. dwa identyczne przedsiębiorstwa otrzymają równoważne oceny kredytowe, a różni analitycy lub komitety ratingowe instytucji ECAI winny przyznać równoważne oceny kredytowe dla dowolnego podmiotu.
87. Z wstępnych rozmów z niektórymi ECAI wynika, że nie posiadają one jednej metodologii przyznawania ocen kredytowych. Zauważalne jest to w pewnym stopniu w ich licznych publikacjach opisujących ich metodologie przyznawania ocen kredytowych dla różnych klas aktywów (np. korporacji w porównaniu do instytucji), dla różnych podklas (np. producentów samochodów w porównaniu do spółek naftowych) oraz dla różnych regionów geograficznych (np. europejskich producentów samochodów w porównaniu do amerykańskich).
88. Wydaje się, jednak, że instytucje ECAI stosują podobną „podstawową” metodologię przyznawania ocen kredytowych w obrębie szerokich klas aktywów lub segmentów rynku. Za istotne zostały uznane te same czynniki przy wydawaniu oceny kredytowej dla wszystkich podmiotów w ramach szerokiej klasy aktywów, chociaż przy ocenie różnych przedsiębiorstw w ramach tej szerokiej klasy aktywów na znaczenie poszczególnych czynników może być kładziony różny nacisk.

¹⁹ Tekst w ramce przedstawia kryteria techniczne określone w załącznikach VI i IX dyrektywy CRD. Ewentualne różnice pomiędzy tymi dwoma załącznikami są wyraźnie zaznaczone.

89. Przy określaniu szerokich klas aktywów i/lub segmentów rynku, analiza głównych czynników oceny nie musi być przeprowadzana w identyczny i automatyczny sposób dla wszystkich podmiotów w ramach grupy. Należy oczywiście się spodziewać, że instytucja ECAI będzie kładła inny nacisk na znaczenie poszczególnych czynników przy ocenie różnych przedsiębiorstw i/lub rynków oraz, że uwzględni te różnice. Ważne jest to, że te same główne czynniki są zawsze brane pod uwagę, w pewnym stopniu, przy ocenie podmiotu w ramach danej klasy aktywów i/lub segmentów rynku.
90. W odniesieniu do definicji tych szerokich grup, wydaje się, że instytucje ECAI zazwyczaj używają podobnych metodologii przyznawania ocen kredytowych w ramach każdej z trzech szerokich klas aktywów lub segmentów rynku: finansowania strukturalnego, finansów publicznych i podmiotów gospodarczych (w tym korporacji i przedsiębiorstw finansowych).
91. CEBS proponuje by takie szerokie klasy aktywów lub segmenty rynku stanowiły podstawę procesu uznawania instytucji ECAI z oddzielną oceną metodologii instytucji ECAI przeprowadzoną przez właściwe organy w każdej z głównych szerokich klas aktywów. Nie ma to na celu uniemożliwienia instytucji ECAI ubiegania się o uznanie dla metody, która jest bardziej ukierunkowana, np. na MSP.
92. Przy ocenie metodologii instytucji ECAI w każdej z tych szerokich klas aktywów lub segmentów rynku, właściwe organy winny unikać bezpośrednich osądów w sprawie obiektywnej poprawności tej metodologii. Nie powinny one opowiadać się za którymkolwiek rodzajem metodologii.
93. Właściwe organy powinny natomiast skoncentrować się na ocenie, czy z wykorzystaniem procesów przyznawania ocen kredytowych przyjętych przez instytucję ECAI wydawane są oceny kredytowe spójne i dające możliwość różnicowania, w takim stopniu by stanowić podstawę dla wymogów kapitałowych w ramach metody standardowej i metod opartych na ratingach sekurytyzacji.
94. Ocena ta powinna koncentrować się na trzech czynnikach:
- a. Danych ilościowych w zakresie zdolności różnicowania metodologii przyznawania ocen kredytowych instytucji ECAI, z wykorzystaniem technik statystycznych, takich jak badania i macierze przejścia w celu wykazania solidności i mocy statystycznej oceny kredytowej w czasie i w różnych klasach aktywów;
 - b. Wykazaniu przez instytucję ECAI posiadania procesów do oceny czynników zdolności kredytowej oraz zapewnieniu uwzględnienia tych czynników w metodologii przyznawania ocen kredytowych, a także
 - c. Wykazaniu przez instytucję ECAI posiadania procedur, przy pomocy których jej ustalona metodologia jest konsekwentnie stosowana do przyznawania wszystkich ocen kredytowych.
95. Gdzie stosowne, właściwe organy powinny zastosować ilościowe dane świadczące o spójności i mocy statystycznej ocen kredytowych przyznanych przez instytucję ECAI (wyniki jej procesu) jako dowodu na obiektywność jej procesów wynikających z przyjętej metodologii (środki procesu). W przypadku, gdy instytucje ECAI mogą wykazać, że w przeszłości przyznawały solidne oceny

kredytowe (wyniki) z wykorzystaniem metod ilościowych, właściwe organy winny uznać to za dobrą przesłankę świadczącą o tym, że procesy wynikające z metodologii (środki) są wystarczająco obiektywne dla celów dyrektywy CRD. Może to obniżyć poziom oceny, którą właściwe organy muszą przeprowadzić samodzielnie.

96. W przypadkach, w których istnieje mniej danych ilościowych potwierdzających solidność oceny kredytowej instytucji ECAI (wyniki), właściwe organy będą musiały przeprowadzić bardziej wnikliwą ocenę procesu wynikającego z metodologii przyjętej przez ECAI (środki), aby dowieść, że metodologia ta spełnia kryterium obiektywności.
97. Jak wskazano powyżej, ocena metodologii instytucji ECAI powinna mieć charakter ogólny. Właściwe organy nie powinny przeprowadzać szczegółowej oceny rzeczywistej metodologii stosowanej przez daną instytucję ECAI, lecz powinny upewnić się, czy czynniki oceny kredytowej stosowane w tej metodologii w sposób miarodajny dają obraz zdolności kredytowej oraz, czy wewnętrzne procedury instytucji zapewniają konsekwentne stosowanie przyjętej metodologii do przyznawania ocen kredytowych w każdej szerokiej klasie aktywów lub segmencie rynku.
98. Dyrektywa CRD nakłada na właściwe organy wymóg ustalenia, czy instytucje ECAI dokonują weryfikacji swoich metodologii w oparciu o doświadczenie. Jak wskazano powyżej, weryfikacja ilościowa winna być oparta na ocenach kredytowych instytucji ECAI (wyniki metodologii), a nie na samej metodologii. Instytucje ECAI winny wykazać, że metodologie stosowane przez nie do przeprowadzenia oceny ilościowej potwierdzają solidność, zdolność różnicowania oraz spójność ich ocen kredytowych w czasie i w różnych segmentach rynku. Ponadto instytucje ECAI powinny wykazać, że istnieją właściwe procedury mające na celu uwzględnienie w metodologii rozpoznawania systematycznych błędów poprzez weryfikację oraz ich poprawianie.

1.2. Niezależność

Właściwe organy sprawdzają, czy omawiane metodologie są wolne od zewnętrznych wpływów i ograniczeń politycznych oraz nacisków ekonomicznych, które mogłyby wpłynąć na ocenę kredytową.

Niezależność metodologii wykorzystywanych przez instytucje ECAI podlega ocenie właściwych organów na podstawie czynników takich jak:

- (a) struktura własnościowa i organizacyjna danej instytucji ECAI
- (b) zasoby finansowe danej instytucji ECAI
- (c) kadra i poziom wiedzy specjalistycznej danej instytucji ECAI
- (d) ład korporacyjny danej instytucji ECAI

99. Kryterium to ma na celu zapewnienie niezależności i obiektywności wszystkich ocen kredytowych przyznanych przez instytucje ECAI bez względu na okoliczności, w tym w przypadku potencjalnego konfliktu interesów.
100. Konflikt interesów może powstać w wyniku zewnętrznych nacisków politycznych

lub ekonomicznych, na przykład gdy:

- Instytucja ECAI jest własnością rządu, stowarzyszenia branżowego lub organizacji politycznej, w których interesie leży uzyskanie korzystnych ocen kredytowych dla swoich podmiotów.
- Instytucja ECAI należy do prywatnej firmy, która może wykorzystać swoją pozycję do uzyskania korzystnych ocen kredytowych.
- Sytuacja finansowa instytucji ECAI zależy od wpływów od kluczowych klientów, którzy mogą wykorzystać swoją pozycję do uzyskania korzystnych ocen kredytowych.
- Instytucja ECAI świadczy usługi dodatkowe ocenianym podmiotom lub łączy ją z nią inne powiązania biznesowe, które mogą podważyć obiektywność przyznawanych ocen kredytowych.
- Pracownik instytucji ECAI pracuje na stanowisku kierowniczym w ocenianym podmiocie.
- Sposób wynagradzania pracowników instytucji ECAI lub ich powiązania biznesowe z ocenianymi podmiotami mogą prowadzić do powstania nieobiektywnych ocen kredytowych.

101. Instytucja korzystająca nie może wyznaczyć zależnej od siebie instytucji ECAI do własnych celów kapitałowych.

102. Właściwe organy winny upewnić się, że istnieją właściwe procedury, dzięki którym metodologie instytucji ECAI są wolne od zewnętrznych wpływów i ograniczeń politycznych oraz nacisków ekonomicznych, które mogłyby wpłynąć na oceny kredytowe. W tym celu instytucje ECAI będą musiały wykazać, że:

- a. przyjęły, monitorują i skutecznie stosują wewnętrzne procedury zapewniające opracowywanie wszystkich ocen kredytowych w spójny i obiektywny sposób, szczególnie w sytuacjach, w których konflikt interesów mógłby temu zagrażać;
- b. posiadają mechanizmy, dzięki którym mogą rozpoznać istniejące lub potencjalne konflikty interesów oraz podjąć odpowiednie kroki w celu zapobiegania, zarządzania i eliminowania ich, tak by zapewnić przyznawanie niezależnych i obiektywnych ocen kredytowych wysokiej jakości.

103. CEBS uważa, że same instytucje ECAI najlepiej opracują wewnętrzne procedury, polityki opłat, zasady zarządzania pracownikami, reguły ładu korporacyjnego i wewnętrzne kodeksy postępowania, które służyć będą zarządzaniu ewentualnymi konfliktami interesów oraz zagwarantowaniu metod przyznawania ocen kredytowych wolnych od wpływów politycznych i ekonomicznych. Należy wykazać, że instytucje ECAI przyjęły odpowiednie wewnętrzne zasady i procedury w tym zakresie, w szczególności w następujących obszarach:

- a. Należy wykazać, że instytucje ECAI wprowadziły i zastosowały odpowiednie zabezpieczenia by zapewnić niezależność od struktury własnościowej oraz by zapobiec zewnętrznym naciskom lub ograniczeniom - zarówno

politycznym, jak i ekonomicznym - potencjalnie zagrażającym obiektywności procesu przyznawania ocen kredytowych.

- b. Należy wykazać, że struktura organizacyjna instytucji ECAI zapewnia oddzielenie działalności w zakresie ocen kredytowych - pod kątem operacyjnym, osobowym oraz ewentualnie prawnym - od innej działalności, takiej jak usługi konsultingowe, które podważają obiektywność ocen kredytowych.
- c. W odniesieniu do środków finansowych, należy wykazać, że instytucje ECAI są wystarczająco solidne oraz, że posiadają odpowiednie zabezpieczenia zapewniające niezależność od kluczowych klientów oraz emitentów, a także zapobiegające przyznawaniu nieobiektywnych ocen kredytowych.
- d. W zakresie kadry i wiedzy specjalistycznej, należy wykazać i potwierdzić, że pracownicy instytucji ECAI mają poziom umiejętności i doświadczenie niezbędne do wykonywania zadań im zleconych - na przykład, że co najmniej jedna z osób zaangażowanych w proces decyzyjny oceny ma co najmniej trzy lata doświadczenia jako analityk ratingowy lub na podobnym stanowisku (np. jako analityk w instytucji kredytowej). Instytucja ECAI powinna posiadać wystarczające środki do przeprowadzania spójnych ocen i do utrzymywania częstych kontaktów z ocenianymi przedsiębiorstwami, jeżeli stanowi to niezbędny element jej metodologii.
- e. Instytucje ECAI powinny posiadać niezależną funkcję audytu wewnętrznego. W innym przypadku (np. podmioty nienotowane publicznie) powinny dysponować funkcją mającą taką samą rolę i wykonującą te same zadania.
- f. Uczciwość procesu oceny kredytowej winna być zapewniona za pomocą właściwych pisemnych procedur, reguł ładu korporacyjnego, polityki opłat oraz, w stosownych przypadkach, wewnętrznego kodeksu postępowania.
- g. W celu wspierania niezależności poprzez analizę i przejrzystość rynku, instytucje ECAI powinny uwzględnić ujawnienie sytuacji, w których zaistniały lub mogą zaistnieć konflikty interesów, a także istniejących mechanizmów rozpoznawania, zapobiegania, zarządzania i eliminowania konfliktów interesów.

1.3. Regularny przegląd

Właściwe organy sprawdzają, czy oceny kredytowe ECAI podlegają regularnemu przeglądowi, a także reagują na zmiany warunków finansowych. Przegląd taki ma miejsce po każdym istotnym zdarzeniu i co najmniej raz do roku.

Przed uznaniem danej instytucji ECAI właściwe organy sprawdzają, czy metodologie oceny dotyczące poszczególnych segmentów rynku są ustanowione zgodnie z następującymi standardami:

- (a) Weryfikacja historyczna musi obejmować okres co najmniej jednego roku.
- (b) Regularność procesu przeprowadzania przeglądu przez daną instytucję ECAI musi być monitorowana przez właściwe organy.
- (c) Właściwe organy muszą mieć możliwość otrzymywania od instytucji ECAI informacji na temat zakresu jej kontaktów z wyższym szczeblem kierowniczym ocenianych przez nią podmiotów.

Właściwe organy podejmują kroki konieczne do uzyskiwania od instytucji ECAI bieżących informacji o wszelkich istotnych zmianach dotyczących wykorzystywanych przez nie metod przyznawania ocen kredytowych.

- 104. Celem kryterium regularnego przeglądu jest zapewnienie niezmienniej wiarygodności zewnętrznych ocen kredytowych instytucji ECAI w różnych okresach czasu i przy zmieniających się warunkach rynkowych.
- 105. Dyrektywa CRD nie podaje definicji „zmian w warunkach finansowych” lub „istotnych zdarzeń”. Pojęcia te są jednak ze sobą powiązane; oba odnoszą się do wszelkich zdarzeń (o charakterze finansowym lub innym) na tyle znacznych, że mogą one potencjalnie lub w rzeczywisty sposób spowodować zmianę oceny kredytowej przyznanej przez ECAI danemu podmiotowi.
- 106. Właściwe organy nie będą same podejmować regularnego przeglądu ocen kredytowych danej instytucji ECAI. Ustalą, natomiast, czy w instytucjach ECAI obowiązują procedury, dzięki którym zapewniona jest niezmiennia wiarygodność ich ocen kredytowych w różnych okresach czasu i w różnych warunkach rynkowych. W szczególności, instytucje ECAI winny wykazać, że mają wdrożone procedury, dzięki którym:
 - a. Skutecznie wykrywano są zmiany warunków, w których znajduje się oceniany podmiot, mających na tyle poważny charakter, że mogą potencjalnie zmienić kategorię oceny kredytowej, do której są przypisane, oraz
 - b. Zapewniony jest rzeczywisty przegląd oceny kredytowej w przypadku, gdy zmiana warunków powoduje taką konieczność.
- 107. Konieczne także będzie wykazanie, że instytucja ECAI dokonuje przeglądu każdej oceny kredytowej przynajmniej raz do roku (niezależnie od tego, czy przeprowadzona została ponowna ocena w wyniku zaistnienia istotnej zmiany w warunkach finansowych). Instytucja ECAI powinna dostarczyć szczegółowe podsumowanie dotyczące sposobu przeprowadzenia takich przeglądów, łącznie

z informacją dotyczącą kontaktów z kierownictwem wyższego szczebla ocenianego podmiotu.

108. Wymóg przeprowadzania weryfikacji historycznej określony w ust. 5 lit. a) załącznika VI dyrektywy CRD postrzegany jest jako kryterium dodatkowe, które instytucje ECAI muszą spełnić zanim zostaną uznane. Określony okres jednego roku dla weryfikacji historycznej jest niezbędny dla spełnienia kryterium podlegania „weryfikacji na podstawie doświadczeń z przeszłości”. Instytucje ECAI będą zatem zobowiązane do wykazania i poświadczenia, że dokonują weryfikacji historycznej od przynajmniej jednego roku.
109. Pojęcie „weryfikacja historyczna” oznacza analizę „rezultatów” w stosunku do ocenianych podmiotów/papierów wartościowych mająca ocenić „zachowanie” (np. zdolność różnicowania) ocen kredytowych. Zatem weryfikacja historyczna jest równoznaczna z „weryfikacją na podstawie doświadczeń z przeszłości” wymienioną w kryterium obiektywności określonym w dyrektywie CRD. Dla zachowania spójności, weryfikacja historyczna winna być przeprowadzana dla każdego z „segmentów rynku”, dla których instytucja ECAI ubiega się o uznanie (jak wyjaśniono w ust. 90 do 92 powyżej).
110. Wymóg nałożony na instytucje ECAI w zakresie informowania właściwych organów o istotnych zmianach w metodzie przyznawania ocen kredytowych ma na celu umożliwienie właściwym organom weryfikacji, czy po uznaniu metody w sposób bieżący spełniają kryteria określone w dyrektywie CRD.
111. Z wstępnych dyskusji z uczestnikami rynku wynika, że strategiczne jest wyjaśnienie pojęcia „istotna zmiana metody stosowanej do przyznawania ocen kredytowych” w celu uniknięcia przekazywania właściwym organom zbyt dużej ilości informacji.
112. Właściwe organy winny nałożyć na instytucje ECAI wymóg niezwłocznego poinformowania ich o wszelkich istotnych zdarzeniach, które mogą zmienić poziom spełnienia dowolnych kryteriów, na podstawie których instytucja została pierwotnie uznana. Oznacza to takie zmiany metodologii, które mogłyby zmienić znaczną część ocen kredytowych w danym segmencie rynku.

1.4. Przejrzystość i jawność

Właściwe organy podejmują kroki konieczne do publicznego udostępnienia zasad, na jakich instytucje ECAI opierają swoje oceny kredytowe, dając w ten sposób wszystkim potencjalnym użytkownikom możliwość stwierdzenia czy zasady te są prawidłowe.

113. Dyrektywa CRD nie określa wymaganego poziomu szczegółowości ani sposobu, w który informacje winny być ujawniane. Nie nakłada także na właściwe organy wymogu opracowania zasad ujawniania informacji dla instytucji ECAI ani zapewnienia kompleksowych ram do ujawnień informacji, w których mogłyby być publikowane wszystkie informacje wymagane od tych instytucji. Instytucje ECAI nie mają obowiązku ujawniania tych samych informacji opinii publicznej i właściwym organom.
114. Do publicznej wiadomości instytucje ECAI winny podać zasady przyjętej przez nie metodologii. Może to być ogólny, lecz rzetelny opis ich metodologii przyznawania ocen kredytowych, przedstawiony w sposób łatwo zrozumiały dla potencjalnych użytkowników.

115. Instytucje ECAI winny także jak najszybciej ujawnić istotne zmiany w metodologii, o której mowa w ust. 6 załącznika VI dyrektywy CRD oraz w ust. 112 powyżej.
116. Metodologii w zakresie ujawniania przyjęte przez instytucje ECAI powinny być tak skonstruowane, by zapewnić dostęp opinii publicznej do wyżej wymienionych informacji. Metodologie te mogą obejmować publikowanie informacji w ogólnodostępnej części strony internetowej instytucji ECAI, lub udostępnianie na żądanie bezpłatnych publikacji w formie pisemnej.

2. Indywidualne oceny kredytowe

2.1. Wiarygodność i uznanie na rynku

Właściwe organy sprawdzają, czy indywidualne oceny kredytowe ECAI są uznane za wiarygodne i rzetelne przez użytkowników takich ocen.

Wiarygodność podlega ocenie właściwych organów w szczególności na podstawie następujących czynników:

- (a) udział w rynku danej instytucji ECAI;
- (b) dochody danej instytucji ECAI oraz jej ogólne zasoby finansowe;
- (c) istnienie polityki cenowej opartej na ratingu.
- (ca) przynajmniej dwie instytucje kredytowe wykorzystują indywidualne oceny kredytowe ECAI przy emisji obligacji lub ocenie ryzyka kredytowego.

W celu ustalenia wagi ryzyka pozycji sekurytyzacyjnej (art. 97 ust. 1 dyrektywy CRD) można zastosować ocenę kredytową opracowaną przez instytucję ECAI jedynie wówczas, gdy instytucja ECAI wykazała się umiejętnym działaniem w dziedzinie sekurytyzacji, potwierdzonym uznaniem na rynku.

117. Dla każdego segmentu rynku, o uznanie dla którego ubiega się instytucja ECAI, konieczne jest wykazanie wiarygodności i uznania na rynku.
118. Fakt, że rynek powszechnie korzysta z ocen - na przykład inwestorzy - wskazuje, że uczestnicy rynku mają pozytywną opinię o wiarygodności i rzetelności ocen kredytowych przyznanych przez instytucję ECAI.
119. Właściwe organy mogą również uwzględnić inne wskaźniki wiarygodności na rynku, nie wymienione w dyrektywie CRD. Na przykład, dla celów uznawania instytucji ECAI, fakt, że wiele instytucji ma zamiar korzystać z ocen kredytowych danej ECAI dla celów kapitału regulacyjnego lub innych, może być postrzegany jako informacja o jej wiarygodności rynkowej. Dodatkowym czynnikiem dla oceny wiarygodności oraz uznania na rynku jest liczba lat doświadczenia danej instytucji ECAI.
120. Aby osiągnąć odpowiedni poziom wiarygodności i uznania na rynku jako agencji ratingowej, instytucja ECAI winna przyznawać oceny co najmniej w minimalnym okresie umożliwiającym uzyskanie powszechnego i trwałego zaufania w zakresie jakości swoich ocen wśród uczestników rynku. Ogólnie, zdaniem CEBS okres taki powinien wynosić co najmniej pięć lat dla każdego segmentu rynku, w

którym instytucja ECAI ubiega się o uznanie. W wyniku tego, jakość, spójność i solidność ocen, które instytucje stosują dla celów ostrożnościowych może być oceniana przez rynek (i przez właściwe organy) za pomocą przynajmniej niektórych danych historycznych odnoszących się do trafności ratingów ECAI.

121. Jednakże, w wyjątkowych przypadkach, mniej niż pięcioletnie doświadczenie może być uznane za wystarczające. Dzieje się tak, na przykład, gdy agencja ratingowa może przedstawić wystarczająco obszerną bazę danych umożliwiającą uczestnikom rynku ocenę wiarygodności i rzetelności ocen tej agencji ratingowej.
122. Uznanie przez rynek ocen kredytowych instytucji ECAI za wiarygodne i rzetelne może w znacznym stopniu upewnić właściwe organy o odpowiedności tych ocen do obliczeń wymogów kapitałowych w ramach metody standardowej i metod opartych na ratingach sekurytyzacji. Im wyższa wiarygodność i rzetelność, tym wyższy będzie poziom zaufania.
123. Natomiast niższa pozycja na rynku lub mniej niż pięcioletnie doświadczenie w przyznawaniu ocen oznacza, że przed ustaleniem czy instytucja ECAI spełnia wymogi uznawania, właściwe organy będą musiały przeprowadzić bardziej wnikliwą ocenę.

2.2. Przejrzystość i jawność indywidualnych ocen kredytowych

Właściwe organy sprawdzają, czy istnieje równy dostęp do indywidualnych ocen kredytowych, przynajmniej dla tych wszystkich instytucji kredytowych, które mają uprawniony interes w wspomnianych ocenach.

W szczególności zaś właściwe organy sprawdzają, czy zagraniczne instytucje kredytowe, mające uprawniony interes w indywidualnych ocenach kredytowych, mają do nich taki sam dostęp, jak podmioty krajowe.

Zgodnie z załącznikiem IX, część 3, ust. 1 ocena kredytowa pozycji sekurytyzacyjnych jest dostępna publicznie dla rynku. Za publicznie dostępne uznaje się jedynie te oceny kredytowe, które zostały opublikowane na powszechnie dostępnym forum oraz zawarte w macierzy przejścia danej instytucji ECAI. Za publicznie dostępne nie uznaje się natomiast tych ocen kredytowych, które są udostępnione jedynie ograniczonej liczbie podmiotów.

124. Kryterium przejrzystości ma na celu stworzenie jednolitego pola działalności poprzez spowodowanie, że wszystkie instytucje „mające uprawniony interes” w ocenach kredytowych wydanych przez instytucję ECAI (publicznych ocenach kredytowych), w dowolnej jurysdykcji, mają do nich bezzwłoczny dostęp na równych zasadach.
125. Instytucje „mające uprawniony interes” są to takie instytucje, które korzystają z metody standardowej i metod opartych na ratingach sekurytyzacji do ustalania wymogów kapitałowych i, które zamierzają korzystać z ocen kredytowych instytucji ECAI dla celów wazenia ryzykiem. Instytucje ECAI, które chcą być uznane, winny udostępnić swoje oceny kredytowe przynajmniej instytucjom spełniającym powyższe kryteria.
126. „Dostęp na równych zasadach” nie oznacza, że każdej instytucji należy

zapewnić dostęp na identycznych zasadach - w szczególności zaś nie oznacza, że nie będzie różnic w zakresie opłat za dostęp - ale raczej, że w tych samych okolicznościach (ekonomicznych), nie powinno dochodzić do nadmiernej dyskryminacji (w zakresie ceny). Właściwe organy powinny zwracać szczególną uwagę na różnice w zasadach i cenach dla instytucji krajowych i zagranicznych.

127. CEBS uważa, że należy odróżnić sytuacje, w których ECAI nie pobiera opłat za dostęp subskrybentów do ich publicznych ocen kredytowych od sytuacji, kiedy ma to miejsce.
- a. Właściwe organy powinny nałożyć na instytucje ECAI wymóg niepobierania opłat za dostęp subskrybentów do publicznych ocen kredytowych, by pełny wykaz ich publicznych ocen kredytowych był dostępny i aktualizowany po wydaniu nowej oceny lub zmianie istniejącej. Wykaz taki może być opublikowany w ogólnodostępnej części strony internetowej instytucji ECAI i aktualizowany po wydaniu każdej nowej publicznej oceny kredytowej lub po zmianie istniejącej.
 - b. Od instytucji ECAI pobierających opłaty od subskrybentów za dostęp do ocen kredytowych wymaga się by pełny wykaz ich publicznych ocen kredytowych był potencjalnie dostępny dla wszystkich subskrybujących instytucji oraz, żeby wykaz ten był aktualizowany niezwłocznie po przyznaniu nowej oceny kredytowej lub zmianie istniejącej.
128. Art. 10 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych nakłada na agencje ratingowe wymóg nieselektywnego i terminowego ujawniania wszystkich ratingów kredytowych, jak również decyzji o przerwaniu dokonywania ratingu kredytowego. Stąd, w przypadku instytucji ECAI zarejestrowanych na podstawie tego rozporządzenia właściwe organy mogą założyć, że kryterium przejrzystości i jawności poszczególnych ocen kredytowych jest spełnione.

Część 3: Przypisywanie

129. Przy określaniu, z którym ze stopni jakości kredytowej należy skojarzyć daną ocenę kredytową uznanej instytucji ECAI, właściwe organy zastosują kryteria techniczne określone w dyrektywie CRD²⁰. Art. 82 ust. 1 oraz art. 98 ust. 1 dyrektywy CRD stanowią, że ustalenia te są obiektywne i konsekwentne.
130. Obiektywność i konsekwentność przypisywania są niezbędne w celu zapewnienia odpowiednich poziomów kapitału w ramach metody standardowej i metod opartych na ratingach sekurytyzacji, równych warunków dla instytucji i sprawiedliwego traktowania instytucji ECAI.
131. Jednocześnie uznaje się, że osiągnięcie absolutnej dokładności procesu przypisywania może nie być możliwe - w związku z ograniczeniami w zakresie danych i różnicach w metodach - ani także konieczne do osiągnięcia celów metody standardowej i metod opartych na ratingach sekurytyzacji.

²⁰ Załącznik VI, część 2 dla metody standardowej; załącznik IX dla pozycji sekurytyzacyjnych.

Ogólne zasady

132. Proces przypisywania nie powinien oznaczać nałożenia dodatkowych wymogów na instytucje ECAI.
133. Dla celów porównywania i monitorowania ocen kredytowych instytucji ECAI (innych niż dla sekurytyzacji i transakcji strukturyzowanych), zaleca się, aby właściwe organy korzystały z wskazówek ujętych przez Komitet Bazylejski w umowie Basel II opublikowanej w czerwcu 2004 r., załącznik 2 („tekst umowy Basel II”). Dokument dostępny na stronie: <http://www.bis.org/publ/bcbs107.pdf>.
134. Uważa się, że stosowanie trzyletnich skumulowanych stóp niewykonania zobowiązania (ang. Cumulative Default Rate - CDR), poddanych ocenie w dłuższym okresie (zob. ust. 148 poniżej) w sposób bieżący, stanowi właściwą miarę mocy statystycznej ocen kredytowych w odniesieniu do zdolności kredytowej. Wybór ten jest zgodny z wymogami dyrektywy CRD.
135. W przypadku, gdy dostępne są dane ilościowe w znacznej ilości, będą one stanowić podstawę procesu przypisywania. Proces przypisywania, jednakże, będzie również uwzględniał czynniki jakościowe, które mają wpływ na porównywalność skumulowanej stopy niewykonania zobowiązania ocen kredytowych z wzorcową wartością takiej stopy (np. różnice w definicji niewykonania zobowiązania, metodologie obliczania skumulowanych stóp niewykonania zobowiązania, itd.).
136. W przypadku, gdy nie są dostępne znaczne ilości danych ilościowych, właściwe organy będą formułować swoje oceny w oparciu o wszelkie dostępne informacje ilościowe oraz ocenę znaczenia skali ocen ratingowych instytucji ECAI w porównaniu do benchmarku. W tej sytuacji właściwe organy mogą uwzględnić własne porównanie instytucji ECAI. Ocena taka wykorzysta wszelkie dostępne informacje ilościowe, ale będzie opierać się głównie na porównaniu jakościowym, stosując właściwy poziom zachowawczości, w przypadku niepewności.
137. Organy nadzoru będą opierać swoje oceny na modelach ocen kredytowych, procesach i metodologiach przedstawionych przez instytucje ECAI oraz w żaden sposób nie będą wywierać wpływu lub wprowadzać zmian do tych modeli, procesów lub metod.
138. Szczegółowość procesu przypisywania nie ma związku ze szczegółowością metodologii stosowanej przez instytucję ECAI. O ile instytucja ECAI korzysta z tej samej skali ocen ratingowych (tzn. takiej samej interpretacji różnych kategorii ratingu) dla ich szerokich klas aktywów, przypisywanie nie musi być przeprowadzane oddzielnie.
139. Instytucje ECAI będą zobowiązane do informowania właściwych organów co roku o swoich wartościach stóp niewykonania zobowiązania oraz do przekazywania danych dotyczących przypisywania pozycji sekurytyzacyjnych, w celu umożliwienia im oceny, czy przypisywanie ocen kredytowych do stopni jakości kredytowej należy zaktualizować lub zmienić.
140. Przy wspólnym dokonywaniu przypisywania, właściwe organy będą się stosować do porozumień o współpracy, ustanowionych dla procesu uznawania. Oznacza to dla regularnego monitoringu przypisywania określonego w ust. 139

powyżej, że koordynator procesu będzie otrzymywać dane i przekazywać je wszystkim zainteresowanym właściwym organom.

141. Przyczyni się to do spójnego przypisywania ocen kredytowych do stopni jakości kredytowej we wszystkich państwach członkowskich.

Oceny kredytowe ekspozycji innych niż pozycje sekurytyzacyjne

142. Dyrektywa CRD określa czynniki ilościowe i jakościowe, które winny być uwzględnione.

1. Czynniki ilościowe

143. Dane ilościowe są kluczem do zapewnienia spójności między ocenami kredytowymi różnych instytucji ECAI oraz do różnicowania pomiędzy względnymi stopniami ryzyka wyrażonymi w każdej ocenie kredytowej.
144. Jako dane ilościowe dyrektywa CRD sugeruje właściwym organom stosowanie „długoterminowego współczynnika niewypłacalności związanego z wszystkimi pozycjami, którym przypisano tę samą ocenę”.
145. Ponadto dyrektywa CRD nakłada na właściwe organy zobowiązanie, zgodnie z którym „porównują [one] współczynniki niewykonania zobowiązań według poszczególnych ocen kredytowych danej instytucji ECAI, a następnie zestawiają je z wzorcem opracowanym na podstawie współczynników niewykonania zobowiązań według innych instytucji ECAI obliczonych dla grupy emitentów, która zdaniem właściwych organów reprezentuje równoważny poziom ryzyka kredytowego”.
146. CEBS uważa, że prace przeprowadzone do dnia dzisiejszego przez Komitet Bazylejski w zakresie czynników ilościowych są właściwe oraz proponuje przyjęcie wytycznych w zakresie benchmarku i monitorowania określonych w załączniku 2 tekstu Bazylei II.
147. W tym kontekście kluczową zmienną będą stanowiły „skumulowane stopy niewykonania zobowiązania” dla okresu trzech lat: tj. suma wszystkich przypadków niewykonania zobowiązania, które wystąpiły w danym okresie trzech lat dla wszystkich pozycji z ratingiem należących do tego samego zakresu.
148. Organy nadzoru będą miały do dyspozycji dwie odrębne miary skumulowanych stóp niewykonania zobowiązania: średnią z dziesięciu lat trzyletnich skumulowanych stóp niewykonania zobowiązania jako wskaźnik wieloletniego doświadczenia w zakresie niewykonania zobowiązania poszczególnych ocen kredytowych instytucji ECAI oraz, jeśli to możliwe, dwie najnowsze trzyletnie skumulowane stopy niewykonania zobowiązania.
149. Przy wykorzystaniu danych dostarczonych przez instytucję ECAI, właściwe organy porównają ostatnią średnią z dziesięciu lat trzyletnich skumulowanych stóp niewykonania zobowiązania z proponowanymi długoterminowymi danymi „odniesienia” trzyletnich stóp niewykonania zobowiązania znajdującymi się w

tabeli 2 załącznika 2 Bazylei II.²¹

150. Ponadto, właściwe organy będą monitorować dwie najnowsze trzyletnie skumulowane stopy niewykonania zobowiązania i porównają je z dwoma różnymi poziomami takich stóp określonymi w treści Bazylei II: „poziomem obserwacyjnym” i „poziomem krytycznym”.²² Metoda określona w załączniku 2 treści Bazylei II stanowi pomoc, dzięki której organy nadzoru będą mogły ocenić czy stopy niewykonania zobowiązań instytucji ECAI są znacząco i systematycznie wyższe od tych wartości wzorcowych.
151. Na podstawie tej oceny, właściwe organy zdecydują czy przyznać mniej korzystny stopień jakości kredytowej. Jeżeli instytucja ECAI może wykazać, że wyższe zaobserwowane lub szacunkowe skumulowane stopy niewykonania zobowiązania nie wynikają z osłabienia standardów oceny lub błędów w obliczeniach, właściwe organy mogą zdecydować się na pozostawienie pierwotnego przypisania bez zmian.
152. Właściwe organy zwrócą się do niedawno ustanowionych instytucji ECAI oraz tych, które posiadają dane w zakresie niewykonania zobowiązań jedynie z krótkiego okresu o udostępnienie im dwóch najnowszych skumulowanych stóp niewykonania zobowiązania oraz prognozy średniej z dziesięciu lat trzyletnich skumulowanych stóp niewykonania zobowiązania, tzn. wartości, którą instytucja ECAI uważa za długoterminową stopę niewykonania zobowiązania, w której wszystkie pozycje mają tą samą ocenę kredytową.
153. Właściwe organy dokonają przeglądu tej oceny na podstawie danych i metody stosowanej przez tę instytucję ECAI, porównując ją z tymi stosowanymi do obliczania wartości wzorcowej. W oparciu o analizę takich czynników jakościowych, właściwe organy mogą następnie dostosować odpowiednio przypisanie instytucji ECAI. W przypadku niepewności, właściwe organy winny zastosować odpowiednią dozę zachowawczości przy ostatecznym przypisaniu.
154. W przypadku instytucji ECAI, które przyjęły istotnie różne podejście, organy nadzoru winny uwzględnić dostosowanie swojej oceny w oparciu o czynniki jakościowe określone poniżej.

2. Czynniki jakościowe

155. Dyrektywa CRD nakłada na właściwe organy wymóg uwzględnienia czynników jakościowych, takich jak: grupa emitentów objętych ocenami danej instytucji ECAI, zakres ocen, znaczenie każdej z nich oraz stosowana przez instytucję ECAI definicja niewykonania zobowiązania.
156. Czynniki jakościowe będą odgrywać kluczową rolę w procesie przypisywania w następujących sytuacjach:
 - W przypadku, gdy instytucja ECAI stosuje metodologię (np. definicję niewykonania zobowiązania, itd.) podobne do stosowanych przez podmioty międzynarodowe, na podstawie których Komitet Bazylejski opracował swoje wartości wzorcowe, wówczas właściwe organy wykorzystają czynniki jakościowe w celu dostosowania ich oceny ilościowej przed ukończeniem

²¹ Należy zauważyć, że wartości liczbowe przewidziane dla wzorców długoterminowych są wartościami średnimi. Stąd, organy nadzoru nie będą wymagać, by dostarczone przez instytucje ECAI dane były z nimi w pełni zbieżne.

²² W tym przypadku obie wartości wzorcowe stanowią górną granicę.

przypisywania każdej z ocen kredytowych instytucji ECAI do stopni jakości kredytowej określonych w dyrektywie CRD.

- W przypadku, gdy instytucja ECAI stosuje różne metodologie, zobowiązana będzie do przedstawienia własnej oceny stopnia, w jakim jej metodologia różni się od metodologii stosowanej do obliczenia benchmarku w Bazylei II. W ten sposób organy nadzoru będą lepiej rozumieć informacje zawarte w ocenie kredytowej i poziom ryzyka z nią związany. Może to prowadzić do przypisania podobnych danych w zakresie skumulowanej stopy niewykonania zobowiązania do stopni jakości kredytowej różnych od tych określonych w tekście Bazylei II.
- Niedawno utworzone instytucje ECAI oraz instytucje ECAI, które posiadają dane odnośnie niewykonania zobowiązań jedynie z krótkiego okresu są zobowiązane do wykazania, w jakim stopniu według nich dane odnośnie niewykonania zobowiązań, które stosują, są danymi długoterminowymi. Czynniki jakościowe są szczególnie istotnie w przypadku w/w wykazywania.

157. W swojej ocenie, właściwe organy uwzględnią zmienne jakościowe określone w dyrektywie CRD:

- a. Definicja niewykonania zobowiązania. Instytucja ECAI stosująca bardziej rygorystyczną definicję niewykonania zobowiązania, niż ta stosowana w międzynarodowym wzorcu zgłosi więcej przypadków niewykonania zobowiązania, co będzie oznaczało, że wartości skumulowanych stóp niewykonania zobowiązania mogą być zawyżone. Może mieć miejsce także odwrotna sytuacja w przypadku instytucji ECAI przyjmującej mniej rygorystyczną definicję niewykonania zobowiązania.
- b. Grupa emitentów objęta ocenami instytucji ECAI. Instytucje ECAI mogą posiadać niezmienną grupę emitentów lub okresowo ją zmieniać, na przykład dla wycofanych ocen kredytowych.
- c. Znaczenie statystyczne stóp niewykonania zobowiązania instytucji ECAI. W szczególności, liczba papierów wartościowych posiadających ratingi jest dostatecznie duża, by spowodować, że skumulowane stopy niewykonania zobowiązania będą istotne ze statystycznego punktu widzenia. Szczególną uwagę należy zwrócić na sytuacje, w których instytucje ECAI są zorientowane na poszczególne sektory lub wyspecjalizowane geograficznie, lub w przypadku, gdy instytucja ECAI dokonuje oceny portfeli, dla których dane odnośnie niewykonania zobowiązań są niewystarczające.
- d. Znaczenie oceny kredytowej, tj. znaczenie poszczególnych klas ratingowych.

158. Oprócz czynników jakościowych określonych w dyrektywie CRD, właściwe organy winny uwzględnić inne istotne czynniki, takie jak:

- e. Zmienną stosowaną do ważenia zdarzeń niewykonania zobowiązania. Do ważenia zdarzeń niewykonania zobowiązania można stosować różne zmienne, takie jak liczbę papierów wartościowych, wartość walutową ekspozycji objętych ratingiem, lub inne cechy. Wybór zmiennej może mieć wpływ na wyniki.
- f. Obszar geograficzny: wykorzystanie danych regionalnych lub globalnych.

g. Dynamiczne własności i cechy systemu lub metodologii przyznawania ocen ratingowych (system ocen ratingowych uwzględniający wartości „w danym momencie” – ang. „point-in-time” lub system ocen „uwzględniający cały cykl” – ang. „through the cycle”). Ten aspekt można ocenić w sposób ogólny, bez analizowania szczegółów modelu dla niewykonania zobowiązania instytucji ECAI.

159. Organy nadzoru mogą także rozważyć przypisywanie na podstawie dodatkowych informacji i analiz przedstawionych przez instytucję ECAI.

Oceny kredytowe pozycji sekurytyzacyjnych

160. Dyrektywa CRD²³ określa wymóg odrębnego przypisywania ocen kredytowych pozycji sekurytyzacyjnych. Dla ułatwienia, poniższe ustępy będą określać działanie to terminem „przypisywanie w zakresie sekurytyzacji”.

161. Do przypisywania w zakresie sekurytyzacji i przypisywania ocen kredytowych omówionych powyżej odnoszą się te same zasady obiektywności i konsekwentności. Mogą jednak zaistnieć istotne różnice. Po pierwsze, transakcje sekurytyzacyjne mają unikalne cechy, a rynek jest bardzo innowacyjny i bezustannie się rozwija. Po drugie, przypisywanie sekurytyzacji w ramach metody opartej na ryzyku (ang. Internal Risk-Based Approach - IRB) jest bardziej stopniowe niż przypisywanie ogólnych ocen kredytowych w ramach metody standardowej.

162. W przeciwieństwie do przypisywania pozostałych ocen kredytowych instytucji ECAI, dyrektywa CRD nie zobowiązuje właściwych organów do stworzenia „benchmarku” dla porównania stóp niewykonania zobowiązania. Odzwierciedla to trudności, związane z opracowaniem takiego benchmarku na tym etapie rozwoju rynku sekurytyzacji. Dyrektywa CRD²⁴ nakłada na właściwe organy wymóg, zgodnie z którym organy te uwzględniają „czynniki ilościowe, takie jak współczynnik niewykonania zobowiązań lub stopę strat oraz czynniki jakościowe, takie jak zakres transakcji poddanych ocenie przez instytucję ECAI oraz znaczenie oceny kredytowej”.

163. Z wstępnych rozmów z poszczególnymi instytucjami ECAI wynika, że opracowują one swoje metody tak, by ich oceny kredytowe miały spójne znaczenie w różnych klasach produktów strukturyzowanych. Oznacza to, że dla celów przypisywania właściwe organy mogą traktować produkty strukturyzowane jako jeden segment rynku oraz, że przypisywanie dla transakcji sekurytyzacyjnych będzie identyczne jak dla wszystkich produktów strukturyzowanych.

164. Przypisywanie w zakresie sekurytyzacji, jak przypisywanie innych ocen kredytowych, winno być przeprowadzone zgodnie z ramami wspólnego procesu oceny określonymi powyżej.

165. W przypisywaniu ocen kredytowych pozycji sekurytyzacyjnych do stopni jakości kredytowej dyrektywy CRD, organy nadzoru uwzględnią czynniki ilościowe i informacje jakościowe, wraz z tymi określonymi poniżej.

²³ Art. 98 ust. 3 nakłada na właściwe organy wymóg określenia z którym stopniem jakości kredytowej, wymienionym w załączniku IX, należy wiązać określone oceny kredytowe uznanej instytucji ECAI. Ustalenia te są obiektywne i konsekwentne.

²⁴ Załącznik IX, część 3, ust. 7.

1. Czynniki ilościowe

166. Tak jak w przypadku przypisywania pozostałych ocen kredytowych, czynniki ilościowe będą kluczowym elementem w zakresie przypisywania sekurytyzacji. CEBS zauważa, że wiele potencjalnych instytucji ECAI nie działa pod kątem wyników ilościowych dla swoich ocen, dążąc w zamian do osiągnięcia spójnego poziomu poszczególnych ocen. Niemniej, analiza badań ilościowych „zachowania” tych ocen w czasie, zgodnie z wymogiem dyrektywy CRD, jest kluczowym elementem w przypisywaniu w sposób konsekwentny i obiektywny.
167. Właściwe organy winny zanalizować dane dotyczące stóp niewykonania zobowiązania/wskaźników utraty wartości związane z różnymi ocenami kredytowymi. Właściwe organy pozostają otwarte w zakresie tego, które wskaźniki utraty wartości będą stanowić właściwe wskaźniki zastępcze dla zbadania „zachowania” ocen kredytowych sekurytyzacji w czasie i przy braku bardziej kompletnych danych odnośnie stopy odzysku. Właściwe organy uwzględnią także macierze przejścia, w przypadku, gdy dzięki temu uzyskuje się dodatkowe przydatne informacje.
168. Przy porównaniu stóp niewykonania zobowiązania/wskaźników utraty wartości, właściwe organy będą współpracować z danymi instytucjami ECAI by w pełni zrozumieć definicje niewykonania zobowiązania/utraty wartości, na podstawie których przeprowadzają one swoje analizy danych. Zrozumienie podejścia instytucji ECAI do tej kwestii będzie istotne dla właściwych organów. W związku z długim terminem zapadalności wielu transakcji sekurytyzacyjnych oraz faktu, że niewykonanie zobowiązań umownych/utrata wartości mogą być związane z tak długim terminem zapadalności, instytucje ECAI mogą stosować różniące się definicje niewykonania zobowiązań/utraty wartości jako alternatywę lub wskaźniki zastępcze dla niewykonania zobowiązań umownych.
169. Oczekuje się, że większość instytucji ECAI będzie uzyskiwać dane w zakresie zachowani ratingu przy użyciu podejścia „kohortowego” - czyli podejścia, które obejmuje wpływ migracji ratingów w swojej analizie zachowania oceny ratingowej. Podczas, gdy instytucje ECAI mogą także uzyskiwać dane w oparciu o analizę „pierwotnej oceny ratingowej”, CEBS uważa - jak dla innych ocen kredytowych - że podejście „kohortowe” będzie najbardziej znaczące dla celów przypisywania ocen sekurytyzacyjnych.
170. Uwzględniając czynniki ilościowe, właściwe organy uwzględnią także podejście instytucji ECAI do takich kwestii jak spłaty pominiętych płatności (ang. curing) oraz wycofanych ocen kredytowych, a także jaki mają one wpływ na badania instytucji ECAI nad „zachowaniem” ocen ratingowych.
171. „Sezonowość” jest kolejnym czynnikiem, który zostanie uwzględniony przez właściwe organy. W szczególności, zważywszy na możliwe różnice pomiędzy krzywą rozkładu strat dla papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami a zadłużeniem przedsiębiorstw, lub innym, okres, w którym analizowane jest zachowanie oceny ratingowej – np. trzy lata w porównaniu do pięciu lat – może być znaczący.
172. Różne instytucje ECAI mają różne podejście do znaczenia ich oceny kredytowych w zakresie sekurytyzacji. Na przykład, niektóre nadają poszczególne rangi kierując się stratą, którą dana transza może ponieść, podczas, gdy inne kierując się w znacznym stopniu prawdopodobieństwem, że

transza doświadczy utraty wartości typu „first euro”. Niemniej jednak wydaje się to powszechnie rozumiane, że kwestia strat jest ważnym czynnikiem, który należy wziąć pod uwagę. Na tym etapie rozwoju rynku, wydaje się prawdopodobne, że ilość dostępnych danych w zakresie strat będzie nadal rosła. Właściwe organy będą dążyć do uwzględnienia danych w zakresie stopy strat/zwrotu, które są dostępne w odniesieniu do różnych ocen ratingowych instytucji ECAI. Oczekuje się, że znaczenie tych danych ulegnie zwiększeniu w czasie i że badania stopy zwrotu staną się coraz bogatszym źródłem informacji.

2. Czynniki jakościowe

173. Dyrektywa CRD wymaga od właściwych organów uwzględniania czynników jakościowych, jak i ilościowych w przypisywaniu ocen kredytowych w zakresie sekurytyzacji do stopni jakości kredytowej. Właściwe organy uważają, że może to być ważnym aspektem, szczególnie, gdy dane ilościowe nie dają jednoznacznych informacji, jak określono powyżej w ust. 156.
174. Przy przypisywaniu ocen kredytowych w zakresie sekurytyzacji, instytucje ECAI często przyjmują podejście „określające”. Oznacza to, że określają one, co jest wymagane dla danej transzy transakcji w celu osiągnięcia określonego poziomu oceny kredytowej. W związku z tym, metoda instytucji ECAI służąca do przyznawania ocen kredytowych dla papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami może wnieść wiele ważnych informacji do procesu przypisywania. W stosownych przypadkach, może to także być przydatne do analizy związku pomiędzy ocenami kredytowymi w zakresie sekurytyzacji wydanymi przez instytucję ECAI i jej innymi ocenami kredytowymi – w szczególności w odniesieniu do „znaczenia” poszczególnych ocen.
175. Ważnym elementem w rozwoju rynku sekurytyzacji na przestrzeni ostatnich lat jest stopień w jakim rynek kieruje się ocenami ratingowymi. Oznacza to, że oceny kredytowe przyznawane przez instytucje ECAI odgrywają istotną rolę w organizacji i marketingu transakcji i dostarczaniu informacji odnośnie inwestorów.
176. W tym kontekście, właściwe organy uważają, że analiza sposobu, w jaki uczestnicy rynku postrzegają opublikowane oceny kredytowe różnych instytucji ECAI jest bardzo istotna. W związku z powyższym, przy przypisywaniu ocen kredytowych w zakresie sekurytyzacji instytucji ECAI do stopni jakości kredytowej dyrektywy CRD, właściwe organy biorą pod uwagę informacje rynkowe dotyczące stopnia, w jakim opublikowane oceny kredytowe danej instytucji ECAI są uznawane za podobne w zakresie znaczenia, jako wskaźniki zdolności kredytowej, do ocen innych takich instytucji. Istnieją dowody wskazujące, że uczestnicy rynku uważają opublikowane oceny kredytowe w zakresie sekurytyzacji niektórych istotnych instytucji ECAI za równoważne w wielu aspektach. Oczekuje się, że badania w zakresie informacji rynkowych - np. porównanie ocen spreadów kredytowych sekurytyzacji instytucji ECAI i takich ocen innych instytucji - również stanie się coraz bogatszym źródłem informacji.

Krótkoterminowe oceny kredytowe

177. Właściwe organy sugerują by oprzeć przypisywanie krótkoterminowych ocen kredytowych na przypisywaniu długoterminowych ocen kredytowych wyjaśnionym powyżej, a także na wewnętrznym przypisywaniu ocen krótkoterminowych do długoterminowych ocen kredytowych opracowanych

przez instytucję ECAI. W przypadku powstania jakichkolwiek niezgodności, właściwe organy będą dążyć do odpowiedniego dostosowania przypisywania (np. przyjmując podejście zachowawcze).

Oceny kredytowe przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania

178. Zgodnie z ust. 72 załącznika VI część 1 dyrektywy CRD, ekspozycjom w postaci udziałów w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania, które posiadają ocenę kredytową wyznaczonej instytucji ECAI, przypisuje się wagę ryzyka zgodnie z ustalonym przez właściwe organy sposobem przyporządkowania ocen kredytowych uznanych instytucji ECAI do sześciu stopni w skali oceny jakości kredytowej.
179. Jednakże, przedsiębiorstwom zbiorowego inwestowania, instytucje ECAI zwykle przyznają kilka ocen o odrębnym znaczeniu (np. oceny jakości aktywów funduszu, jakości zarządzania funduszem lub zmienności funduszu). Stąd też uznano za konieczne określenie, które z ocen dla przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania powinny kwalifikować się do celów ważenia ryzykiem w kontekście dyrektywy CRD i jak powinny być przypisane do poszczególnych stopni jakości kredytowej.

Uznane oceny

180. By oceny kredytowe dla przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania zostały uznane dla celów dyrektywy CRD, winny one spełniać następujące kryteria:
- Ocena jakości kredytowej przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania musi zależeć przede wszystkim od jakości kredytowej aktywów bazowych.
 - W przypadku, gdy inne czynniki mają istotny wpływ na ocenę, organy nadzoru biorą pod uwagę zakres i charakter tego wpływu w celu ustalenia, czy ocena pozostaje oceną kredytową dla tych celów i czy konieczne jest dostosowanie przypisania.
 - Uznane winny być jedynie oceny dla przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania o stałym dochodzie, ponieważ dyrektywa CRD nie przewiduje korzystania z ocen kredytowych dla innych klas aktywów (np. akcji) w metodzie standardowej.

Przypisywanie

181. Ocena jakości kredytowej przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, spełniająca wyżej wymienione kryteria może zostać przypisana w sposób podobny jak inne podstawowe oceny kredytowe danej instytucji ECAI. Dlatego też opracowanie odrębnej metody przypisywania dla ocen kredytowych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania nie zostało uznane za konieczne.

Część 4: Agencje kredytów eksportowych

182. Art. 80 ust. 1 dyrektywy CRD stanowi, że jakość kredytowa może być ustalona na w odniesieniu do ocen kredytowych opracowanych przez instytucje ECAI zgodnie z postanowieniami art. 81-83 lub ocen kredytowych opracowanych przez agencje kredytów eksportowych zgodnie z załącznikiem VI część 1. Dyrektywa CRD ogranicza stosowanie ocen kredytowych agencji kredytów eksportowych do ekspozycji wobec rządów i banków centralnych. Stąd też instytucje mogą korzystać z ocen kredytowych agencji kredytów eksportowych w celu obliczenia wagi ryzyka ich ekspozycji wobec rządów i banków centralnych, obok ocen kredytowych instytucji ECAI dla innych rodzajów ekspozycji.
183. Ust. 7, część 1 załącznika VI dyrektywy CRD określa, że oceny kredytowe agencji kredytów eksportowych mogą być stosowane do obliczania wymogów kapitałowych przy spełnieniu jednego z dwóch poniższych warunków:
- Ocena kredytowa jest wyrażona w uzgodnionej skali punktowej ryzyka wyznaczonej przez agencję kredytów eksportowych uczestniczącą w „Porozumieniu w sprawie wytycznych dla oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych” OECD, lub
 - Agencja kredytów eksportowych publikuje sporządzone przez siebie oceny kredytowe i stosuje uzgodnioną metodologię OECD, a nadana przez nią ocena kredytowa jest powiązana z jedną z ośmiu minimalnych składek ubezpieczenia eksportu (MSUE), określonych w zatwierdzonej metodologii OECD.
184. Stworzenie procesu uznawania dla agencji kredytów eksportowych równoważnego procesowi wymaganemu dla instytucji ECAI nie zostało uznane za konieczne. Instytucje chcące korzystać z ocen kredytowych agencji kredytów eksportowych winny wykazać właściwym organom, że jeden z powyższych warunków jest spełniony. W związku z tym uznana ocena kredytowa to:
- Ocena wyrażona w uzgodnionej skali punktowej ryzyka z porozumienia OECD, lub
 - Każda ocena kredytowa uczestników Porozumienia OECD, korzystająca z uzgodnionej metodologii, nie będącej uzgodnioną skalą punktową ryzyka, bez względu na to, czy dany kraj posiada uzgodnioną skalę punktową ryzyka.
185. Zasady określone w załączniku VI, część 3, ust. 2 i 3 dyrektywy CRD stosują się do ocen kredytowych agencji kredytów eksportowych. Oznacza to, że instytucja, która zdecyduje się korzystać z uznanych ocen kredytowych agencji kredytów eksportowych lub uzgodnionej skali punktowej ryzyka uczestników OECD winna konsekwentnie korzystać z tych ocen kredytowych dla wszystkich ekspozycji należących do danej klasy. Ponadto instytucja, która zdecyduje się korzystać z uznanych ocen kredytowych agencji kredytów eksportowych musi z nich korzystać w czasie w sposób konsekwentny i ciągły.
186. By uniknąć arbitrażu i zapewnić spójność pomiędzy dwoma rodzajami zewnętrznych ocen kredytowych, winny zostać zastosowane zasady określone w załączniku VI, część 3, ust. 6 i 7 dyrektywy CRD. Dyrektywa CRD stanowi, że jeśli dostępne są dwie oceny kredytowe, a każda odpowiada różnej wadze

ryzyka danej pozycji z ratingiem, wówczas stosuje się wyższą z tych wag. Jeżeli dostępne są więcej niż dwie oceny kredytowe dla pozycji z ratingiem, wówczas uwzględnia się te dwie spośród nich, z którymi wiążą się najniższe wagi ryzyka. Jeżeli dwie najniższe wagi ryzyka różnią się od siebie, przypisuje się wyższą z nich; jeżeli zaś dwie najniższe wagi ryzyka są identyczne, przypisuje się tą wartość.

187. Ostatecznie, załącznik VI, część 1, ust. 8 dyrektywy CRD dokonuje powiązania ośmiu minimalnych składek ubezpieczenia eksportu (MSUE, ang. MEIP) określonych w ramach metodologii OECD i wag ryzyka dostępnych w ramach metody standardowej.

Załącznik I: Wspólny podstawowy pakiet aplikacyjny

Agencje ratingowe, zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem w sprawie agencji ratingowych nie są zobowiązane do przedstawiania właściwym organom informacji wymaganych w sekcji „Metodologia” wspólnego podstawowego pakietu aplikacyjnego (obejmującego wymogi w zakresie obiektywności, niezależności, regularnego przeglądu oraz przejrzystości).

INFORMACJA OGÓLNE

- Rodzaj wniosku: stosowanie ocen kredytowych instytucji ECAI dla celów ważenia ryzykiem w ramach metody standardowej, lub dla celów ważenia ryzykiem sekurytyzacji.
- Segmenty rynku, dla których składający wniosek ubiega się uznanie.
- Rodzaj oceny kredytowej: zlecona i / lub niezlecona, z krótkim uzasadnieniem.
- Właściwe organy, w których wnioskodawca ubiega się o uznanie lub zamierza wystąpić o uznanie.
- Kraje, w których wnioskodawca prowadzi działalność.

Prezentacja instytucji ECAI

- Przegląd struktury prawnej danej instytucji ECAI oraz grupy, do której należy: struktura własnościowa, główne podmioty zależne, świadczenie usług pomocniczych lub innych, itp. Informacje na temat własności powinny zawierać wykaz akcjonariuszy lub udziałowców, którzy posiadają więcej niż np. 10% akcji lub udziałów instytucji ECAI. Próg ten może się różnić w zależności od struktury własnościowej instytucji ECAI.
- Całkowita liczba pełnoetatowych pracowników.
- Całkowita liczba i procent przychodów od głównych klientów i/lub subskrybentów (np. klientów lub subskrybentów generujących przynajmniej 5% całkowitych przychodów. Próg ten może się różnić w zależności od instytucji ECAI).
- Informacje finansowe świadczące o kondycji finansowej danej instytucji ECAI: sprawozdania finansowe tej instytucji z ostatnich trzech lat oraz prognozy na następne trzy lata w stosownych przypadkach, lub też pisemna deklaracja wsparcia od list poparcia od podmiotu dominującego.
- Informacja w zakresie stosowania się do kodeksu postępowania podobnego do norm przyjętych na rynku lub zgodnego z zasadami uznanymi na polu międzynarodowym.

Kryteria techniczne określone w dyrektywie CRD

Wnioskodawca winien umieścić w swoim wniosku opis podstawowych procesów przyznawania oceny dla każdego segmentu rynku lub pozycji sekurytyzacyjnej, a także

dla każdego obszaru geograficznego, na którym ubiega się o uznanie. Składający wniosek nie jest zobowiązany do powielania udzielanych odpowiedzi w niniejszym pakiecie aplikacyjnym, lecz winien wyraźnie wykazać różnice w poszczególnych obszarach dla każdego z kryteriów uznawania.

Właściwe organy chcą uzyskać wyłącznie te informacje, które są istotne dla segmentów rynku i/lub pozycji sekurytyzacyjnych, dla których wniosek został złożony.

METODOLOGIA

1. Obiektywność

Pytanie:

W jaki sposób zapewnia się, że metodologie wystawiania ocen kredytowych są rygorystyczne, systematyczne, zapewniające kontynuację i podlegają weryfikacji na podstawie doświadczeń z przeszłości?

Minimalny zakres informacji, które właściwe organy winny uzyskać w celu umożliwienia im sprawdzenia, czy kryterium zostało spełnione:

- 1) Ogólny opis metodologii i procesu przyznawania ocen kredytowych oraz sposobu, w jaki są one określone, wdrażane oraz zmieniane. Opis taki winien zawierać opis procesów mających na celu zapewnienie konsekwentnego stosowania metodologii dla wszystkich ocen kredytowych, w szczególności roli komitetów ratingowych oraz wytycznych do nich się stosujących, zakresu danych wejściowych od ocenianych podmiotów, dostępu do niepublicznych informacji, itp.
- 2) Dla każdej z grup aktywów, w których podstawowa metodologia jest stosowana w sposób konsekwentny (np. finansowanie strukturalne, finanse publiczne, lub podmioty gospodarcze, jak wspomniano powyżej), ogólny opis ilościowych danych wejściowych: zmiennych kluczowych, źródeł danych, zastosowanych ilościowych założeń i technik, zakresu danych wejściowych od ocenianych podmiotów, itp.
- 3) Dla każdej z grup aktywów, w których podstawowa metodologia jest stosowana w sposób konsekwentny (np. finansowanie strukturalne, finanse publiczne, podmioty gospodarcze, jak wspomniano powyżej), ogólny opis jakościowych danych wejściowych, w szczególności zakres ocen jakościowych np. odnoszących się do strategii, biznes planów ocenianych podmiotów, itp.
- 4) Zestawienie głównych różnic podstawowych metodologii w podziale na obszary geograficzne.
- 5) Opis metodologii stosowanej w celu sprawdzenia prawidłowości, spójności i zdolności różnicowania systemów ratingowych, zawierający szczegółowe informacje w zakresie wyników i wniosków z takiej analizy.

2. Niezależność

Pytanie:

W jaki sposób zapewnia się, że stosowana metodologia jest wolna od zewnętrznych wpływów lub ograniczeń politycznych oraz nacisków ekonomicznych, które mogłyby

mieć wpływ na ocenę kredytową?

Minimalny zakres informacji, które właściwe organy winny uzyskać w celu umożliwienia im sprawdzenia, czy kryterium zostało spełnione:

- 1) Opis procedur mających na celu zapewnienie sprawiedliwych i obiektywnych ocen kredytowych: mechanizmy rozpoznawania, zapobiegania, zarządzania i eliminowania rzeczywistych lub potencjalnych konfliktów interesów.
- 2) Szczegółowy opis zabezpieczeń, na wypadek przeprowadzania ocen dla akcjonariuszy lub udziałowców, podmiotów zależnych lub innych podmiotów należących do jednej grupy.
- 3) Wykazanie i potwierdzenie istnienia funkcji audytu wewnętrznego i/lub istnienia metod zapewniających skuteczne wdrażanie procedur wewnętrznych.
- 4) Wykazanie i potwierdzenie, że członkowie zespołów i komitetów ratingowych mają właściwe i wymagane umiejętności – łącznie z wiedzą specjalistyczną w zakresie aspektu ilościowego – oraz doświadczenie w zakresie ocen kredytowych, a także wykazanie, że z czasem utrwalają oni i poszerzają te umiejętności poprzez właściwe programy szkoleniowe.
- 5) Opis głównych cech wewnętrznego kodeksu postępowania instytucji ECAI.
- 6) Wykazanie i potwierdzenie, że polityka wynagrodzeń pracowników związanych z ocenami kredytowymi nie ma wpływu na opracowywanie niezależnych i obiektywnych ocen kredytowych: np. udowodnienie, że wynagrodzenie analityków nie jest powiązane z decyzjami w ocenach, opłatami od emitentów lub przychodami od inwestorów lub subskrybentów.
- 7) Szczegóły polityki opłat instytucji ECAI.
- 8) Potwierdzenie, że pracownicy powiązani z procesem opracowywania ocen kredytowych nie mają żadnych powiązań biznesowych z ocenianymi podmiotami, co mogłoby wpłynąć negatywnie na wydanie niezależnych ocen kredytowych wysokiej jakości.

3. Regularny przegląd

Pytania:

- 1) Czy Państwa oceny kredytowe poddawane są regularnemu przeglądowi przeprowadzanemu przynajmniej raz w roku oraz po wszystkich znaczących zdarzeniach?
- 2) W jakim stopniu Państwa oceny kredytowe uwzględniają zmiany w warunkach finansowych?
- 3) Czy istnieją procedury zapewniające niezwłoczne informowanie właściwych organów o istotnych zmianach, jeżeli tak, jakie to procedury?

Minimalny zakres informacji, które właściwe organy winny uzyskać w celu umożliwienia im sprawdzenia, czy kryterium zostało spełnione:

- 1) Ogólne informacje w zakresie przeglądu ocen: np. istniejący proces, główne cechy,

zakres, częstotliwość, zaangażowane osoby/zespoły, stosowane środki, traktowanie, główne etapy procesu monitorowania, aktualizacja danych, uwzględniane informacje od ocenianych podmiotów, automatyczne systemy ostrzegania, mechanizmy pozwalające na usunięcie systematycznych błędów w ocenach kredytowych i wprowadzenie zmian w metodologii przyznawania oceny, itp.

2) Zestawienie wyników przeprowadzonych przeglądów

3) Wykazanie, że istnieje system weryfikacji historycznej działający od przynajmniej jednego roku.

4) Zakres kontaktów z kierownictwem wyższego szczebla ocenianych podmiotów (informacje należy złożyć na wniosek właściwego organu).

4. Przejrzystość i jawność

Pytanie:

W jaki sposób (za pomocą jakich środków i w jakim języku) oraz jakim osobom ujawniane są zasady Państwa metodologii?

Minimalny zakres informacji, które właściwe organy winny uzyskać w celu umożliwienia im sprawdzenia, czy kryterium zostało spełnione:

1) Wykazanie, że zasady metodologii przyjętej przez ECAI do formułowania swoich ocen kredytowych są ujawniane.

2) Opis sposobów, w których przyjęte metodologie są publicznie udostępniane oraz warunków, na jakich wszyscy potencjalni użytkownicy mogą mieć dostęp do ocen kredytowych.

3) Opis polityki przejrzystości w odniesieniu do rodzajów ocen kredytowych: zleconych lub niezleconych.

INDYWIDUALNE OCENY KREDYTOWE

5. Wiarygodność i uznanie na rynku

Pytanie:

W jaki sposób można udowodnić wiarygodność i uznanie na rynku Państwa instytucji?

Minimalny zakres informacji, które właściwe organy winny uzyskać w celu umożliwienia im sprawdzenia, czy kryterium zostało spełnione:

1) Wszelkie dane świadczące o zaufaniu rynku dla ocen kredytowych, takie jak udział w rynku, liczba emitentów, okres czasu, od którego instytucja ECAI prowadzi działalność na rynku, przychody z działalności ratingowej, lub też każde inne informacje tego dowodzące.

6. Przejrzystość i jawność

Pytania:

1) W jaki sposób zapewnia się dostęp do ocen kredytowych na takich samych zasadach przynajmniej wszystkim instytucjom mającym w nich uprawniony interes?

2) W szczególności, w jaki sposób zapewniony jest dostęp na takich samych zasadach stronom krajowym, jak i zagranicznym mającym uprawniony interes?

Minimalny zakres informacji, które właściwe organy winny uzyskać w celu umożliwienia im sprawdzenia, czy kryterium zostało spełnione:

1) Ogólny opis istniejących procedur w zakresie ujawniania

PRZYPISYWANIE

Pytanie: Brak

Minimalny zakres informacji, które właściwe organy winny uzyskać by móc dokonać przypisania ocen kredytowych ekspozycji innych niż pozycje sekurytyzacyjne:

1) Definicja niewykonania zobowiązania

2) Skumulowana stopa niewykonania zobowiązania za trzyletni okres dla każdej kategorii ocen kredytowych (przedstawiana co roku, jeżeli instytucja ECAI została uznana), przynajmniej dwie najnowsze skumulowane stopy niewykonania zobowiązania, jeżeli są dostępne

3) Średnia z dziesięciu lat trzyletniej stopy niewykonania zobowiązania. Jeśli dane te są niedostępne, określenie oczekiwanej długoterminowej stopy niewykonania zobowiązania instytucji ECAI.

4) W przypadku stosowania założonego prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania, założone prawdopodobieństwo dla każdej kategorii ocen kredytowych,

5) Opis metodologii obliczania skumulowanej stopy niewykonania zobowiązania: dobór grupy (statyczna czy dynamiczna/ korygowana), stosowana definicja niewykonania zobowiązania, agregacja niewykonania zobowiązań (mechanizm ważenia),

6) Znaczenie statystyczne stóp niewykonania zobowiązania,

7) Charakterystyka dynamiczna metodologii oceny (w danym momencie lub z uwzględnieniem całego cyklu),

8) Znaczenie kategorii ocen kredytowych,

9) Zakres ocen kredytowych przyznawanych przez instytucję ECAI,

10) Horyzont czasowy oceny kredytowej,

11) Macierze przejścia,

12) Obszar geograficzny, w jakim nadawane są oceny.

Minimalny zakres informacji, które właściwe organy winny uzyskać by móc dokonać przypisania pozycji sekurytyzacyjnych:

1) definicja niewykonania zobowiązania/utruty wartości na podstawie, której obliczane są stopy niewykonania zobowiązań i wskaźnik utraty wartości

2) Dane w zakresie zachowania ocen ratingowych, wraz z wyjaśnieniem głównych cech (np. uzasadnienie wybranego horyzontu czasowego, w którym przeprowadzono badanie, sposób w jaki spłata pominiętych płatności i wycofane oceny kredytowe mają wpływ na badania zachowania ocen kredytowych, sposób, w jaki uwzględniona jest sezonowość)

3) dane w zakresie strat / zwrotu

4) Informacje, o których mowa w ust. 8 do 12 powyżej

Dodatkowe informacje dla przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania

1) Przedstawienie ocen kredytowych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania uznanych za oceny przede wszystkim jakości kredytowej aktywów bazowych

2) Opis czynników oraz stopnia, w jakim zostały one uwzględnione

3) Informacje, o których mowa w ust. 8 do 12 powyżej